77 ஆகஸ்டும்

தமிழ் மக்களும்

உள்ளடக்கம்

★ முன்னுரை.

★ 77 ஆகஸ்டில் நடந்தது இனக்கலவரமா? — இன அடக்குமுறையா?

★ சிங்கள இனத்தின் தமிழ் எதிர்ப்புத்தன்மை — அதன் பிறவிக்குணமா?

★ வாக்குவேட்டையும் இன அடக்குமுறையும்:

★ சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின்மேல் பழிபோடல்.

★ இலங்கையின் 'தேசியக்கட்சிகளுடனை' ஒத்துழையாமை.

★ சிங்கள ஆதிக்க எதிர்ப்பு; தமிழ் தேசிய கட்சிகள்பற்றி.

★ பிரிவினைவாதமும் இன அடக்குமுறையும்.

★ சிங்கள பெருந்தேசிய வாதம்.

★ முடிவுரை.

விலை ரூபா 1-50

பிரதேச உரிமை பறிக்கப்பட்டோர் நலன்புரிச் சங்க வெளியீடு – 2

முன்னுரை

தமிழர்கள் மீது சமீபத்தில் தொடுக்கப்பட்ட காட்டுமிராண்டித்தனமான முன்னையதிலும்விட உயர்ந்தகட்ட இனஅடக்குமுறையின் போது ஏராளமானோர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் பலஆயிரக் கணக்கானோர் தமது வாழ்க்கையை கையில் எதுவுமில்லாத நிலையில் இருந்தே ஆரம்பிக்கவேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. சிங்கள பிரதேசங்களில் வாழும் பலஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் மனம் பயந்து! கூனி! குறுகி! தன்மானம்இழந்த நிலையிலேயே வாழவேண்டியுள்ளது. தாமும் அடித்துக்கலைக்கப்படக்கூடும் என்ற பயத்துடனே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆரம்பத்தில் மலையகமக்களுக்கு இருந்த நிலமை இன்று இலங்கையை தமது தாயகமாக கொண்டு வட - கிழ் மாகாணங்களுக்கு அப்பால் வாழும் தமிழர்களுக்கும் உருவாகியுள்ளது. மிக நீண்ட பாரம்பரியத்துடன் வட-கிழ் மாகாணங்களில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் இந்நிலமை ஏற்பட இடமுண்டு. அதற்கான அவா சிங்கள ஆதிக்கவாதிகளிடம் இருப்பதை வவுனியாவில் வாழ்ந்த தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து அறியக்கூடியதாய் இருக்கின்றது.

சிங்கள ஆதிக்கவாதிகளின் இந்த வெறித்தனமான அடக்குமுறைக்கான காரணங்கள் என்ன? எதற்காக இவர்கள் இவ்விதம் நடந்து கொள்கிறார்கள்? இதனால் அவர்கள் அடையும் லாபம்தான் என்ன? இவ் அடக்குமுறையை செலுத்துவதற்கு சாதகமான சக்தியை அவர்கள் எங்கிருந்து பெற்றார்கள்? இதை எவ்விதம் வளர்த்துவருகிறார்கள்? இறுதியில் இவர்கள் எதைசெய்ய நினைக்கிறார்கள்? தொடர்ந்து தமிழர்கள் இவ்விதமான அடக்குமுறைக்கு முகங்கொடுத்து வந்தும் தமது தற்பாதுகாப்பிற்காகவேனும்கூட எதுவுமே அவர்களால் செய்ய முடியாமல் இருப்பது ஏன்? தமிழனின் கையாலாகத்தனத்திற்கான காரணங்கள் என்ன? இனியும் இவ்விதமாகவேதான் அவன் இருக்க வேண்டுமா? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கான எமது பதிலை இச்சிறு பிரசுரவடிவில் உங்கள்முன் சமர்பிக்கின்றோம். தமிழ்மக்கள் இன்று முகம் கொடுத்துள்ள நிலமைக்கான காரணங்களை விளக்குவதுதான் இங்கு எமது பிரதான நோக்கமாகும். அவர்கள் செய்யவேண்டியது என்ன என்பதையிட்டு நாம் இங்கு விரிவாக குறிப்பிடவில்லை.

இப்பிரசுரத்தை வெளிக்கொணர உதவிய சகலருக்கும் நன்றி சொல்லிக்கொள்வதுடன், தொடர்ந்தும் இவ்விதமான பிரசுரங்கள் வெளிவருவதற்கான உங்கள் ஒத்துழைப்பையும் நாடுகின்றோம்.

நன்றி.

977 -ல் நடந்தது இனக்கலவரமா அல்லது இன அடக்குமுறையா ?

இன்றைய அரசாங்கமும் அதன் அரசியல் பிரதிநிதிகளும், பாராளுமன்ற அரசியல் கட்சிகளும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ சிங்கள ஆதிக்கத்தை விரும்பும் வேறுசில அரசியல், சீர்திருத்த சக்திகளும் 77 ஆகஸ்டில் நடந்த சம்பவத்தை இரு இனங்களுக்கும் இடையில் நடந்த துர்அதிர்ஸ்டவசமான, எதிர்பாராவிதமான இனக்கலவரம் என்று பிரச்சாரப்படுத்துகிறார்கள். இவ்இனக்கலவரத்தில் தமிழர்கள் கூடுதலாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்களாம். தமிழர்களின் பக்கத்தில் தாமும் கூடுதலான தவறுகள் உள்ளன என்றெல்லாம் கூறித்திரிகிறார்கள். இதை இனக்கலவரம் என்றும் எதிர்பாராத, துர்அதிர்ஸ்ட சம்பவம் என்று கூறுவது சுத்தப்பொய்யாகும். இது திட்டமிடப்பட்டு, நீடித்த தயாரிப்புடனும், தூரநோக்குடனும்செய்யப்பட்ட இனஅடக்குமுறையாகும். சம பலத்தில் நிற்கும் இரு இனங்களுக்கிடையே நடைபெறும் இரு இனத்துக்கும் பாதிப்பான மோதுதல்களே இனக்கலவரம் எனப்படும். இலங்கையில் இரு இனங்களும் சமபலத்திலா நிற்கின்றன? இல்லை. தமிழ் இனம் சமூக பலம் குன்றிய ஒரு இனமாகவே உள்ளது. இதை ஒவ்வொரு துறையாக எடுத்துப்பார்ப்போம்,

(1) மதங்களின் நிலையை எடுத்துப்பார்ப்போம்:-

அரச நிறுவனத்தின் ஒரு அங்கமாக கருதக்கூடியதன்மை பெற்ற பௌத்தமதபீடம் தமிழர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறையின் தூண்களில் ஒன்றாக திகழ்ந்து வருகின்றது. ''தமிழர்களின் நிலையை உயர விடாதீர்கள்,'' ''தமிழனை இரண்டாந்தர பிரஜைகளாகவே வைத்திருங்கள்.'' என்ற நிலைப்பாட்டை இம்மதபீடங்கள் கைக்கொண்டு வருகின்றன. தனிச்சிங்கள சட்டத்தை ஆக்குவதிலும், பண்டாரநாயக்க செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்த இயக்கங்களை உருவாக்குவதிலும், 1966-ல்யூ என். பி அரசாங்கத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ் விசேட மொழிச்சட்டத்தை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதிலும், சிங்கள குடியரசாக இலங்கையை பிரகடனப்படுத்துவதற்கான ஊக்கமான சக்திகளில் ஒன்றாக திகழ்வதிலும் பௌத்த மதபீடம் முக்கிய பங்கு வகித்ததை யாரும் மறக்க முடியாது. 77 ஆகஸ்ட் மாத அடக்குமுறையின்போது யாழ்ப்பாணத்துள் 71% சிங்களவர்களை குடியேற்றவேண்டும் என்றும், பலமான இராணுவதளம் ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்றும் பௌத்தமதபீட தலைமைப்பீடத்துக்கு ஒருவர் அறிக்கை விட்டதையும், அதை சகல பத்திரிக்கைகளும் பிரசுரித்ததையும் சகலரும் அறிவர். தமிழனை அடக்குவது பௌத்தசிங்கள மக்களின் தார்மீக கடமை என்ற கருத்தை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வளர்ப்பதன் மூலம் அவர்களின் தமிழ் எதிர்ப்பு உணர்வை தூண்டவும். அதை நியாயப்படுத்தவும் இம்மதபீடங்கள் முயற்சித்து வருகின்றன.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள இந்து கத்தோலிக்க மதபீடங்களின் நிலைமை என்ன? அவை சமூக அதிகாரங்கள் உள்ள ஸ்தாபனங்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் இவை பௌத்த மதபீடங்களைப் போன்று அரசியல் அரங்கில் செல்வாக்கு பெற்றதாகவோ, அவற்றைப்போல் ஸ்தாபனப்பட்டதாகவோ, அவற்றைப்போல் நிலவுடமையுடன் தொடர்பு கொண்டதாகவோ, அவற்றைப்போல் அரச நிறுவனத்துடன் இணைந்ததாகவோ இல்லை. ஆகையினால் இந்து. கத்தோலிக்க மதபீடங்கள் இன்று தமிழர்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் மிகக்குறைந்த செல்வாக்கை வகிப்பதாகவே இருக்கின்றது.

தமிழ் இனத்தினதும், சிங்கள இனத்தினதும் சமூக பெலம் சமமானதாகவா உள்ளது? தமிழ் இனத்தினதும் மதத்தையும்விட சிங்கள இனத்தின் மதமே கூடிய சமூக பெலம் பெற்றிருப்பதன் மூலம் சிங்கள இனத்தின் சமூக பெலமே அதிகமானதாக உள்ளது.

(2) அரசாங்க துறையிலான அதிகாரத்தை எடுத்துப் பார்ப்போம்:-

பாராளுமன்ற 'தேசிய' கட்சிகள் சகலவைகளும் சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் அல்லது அதற்கு ஒத்துகொடுக்கும் கட்சிகளாகத்தான் இருக்கின்றது: சிறிலங்கா, யு. என். பி. இருபெரும் கட்சிகளும் சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, சமசமாஜகட்சியும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இவற்றிற்கு ஒத்துப்போகும் செய்கையில் ஈடுபட்டுள்ளது அல்லவா? கடந்த 15 வருடங்களாக இவ்விரு இடதுசாரி கட்சிகளும் தமிழ்மக்களின் மேலான அடக்குமுறைக்கெதிரான எந்த ஒரு இயக்கத்தையும் நடாத்தவில்லை: ஆனால் அடக்கு முறைக்கு ஆதரவாக அதை தூண்ட கூடிய விதத்தில் நடந்துள்ளார்கள். சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட கங்கணம் கட்டியுள்ள சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியை தேசியகட்சியென்றும், அதன் தலைவர்கள் தேசியவீரர்கள் என்றும் அரசியல் பிரச்சாரம் செய்துவருவதும் மேதின ஊர்வலங்களில் தமிழ் எதிர்ப்பு இனவாத கோஷங்கள் வைப்பதும், தமிழர்களுக்கு எதிரான சட்டங்களை ஆக்குவதில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன் ஒத்துழைப்பதும் இவர்களின் நடவடிக்கைகளில் சிலவாகும். அரசாங்க துறையிலான ஆதிக்கம் யார் கையில் உள்ளது? சிங்களவரின் கைகளிலா அல்லது தமிழர்களின் கைகளிலா? நிச்சயமாக அது சிங்கள இனத்தைசார்ந்த பிற்போக்குவாதிகளின் கைகளிலேயே உள்ளது. தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை பறிப்பதிலும் அதற்கு எதிராக இயங்குவதிலும் அரசாங்கதுறைக்கு எதுவித தடங்கலும் இல்லாமல் இருப்பதன் காரணம் இதுதான்: இங்கும் தமிழ்இனத்தினதை விட சிங்கள இனத்தின் சமூகபெலம் அதிகமாக உள்ளது தெரிகிறதல்லவா?

(3) கல்வி கலாச்சார துறையிலான நிலைமையை எடுத்துப்பார்ப்போம்.

இலங்கையின் வரலாறுபற்றிய கல்வியின் ஊடாக சிங்கள ஆதிக்கத்திற்கு சேவைசெய்யும் கருத்துக்களே பரப்பப்படுகின்றன. இலங்கையின் வரலாறு என்பது சிங்கள இனத்தின் வரலாறாகவும், நாகரீகம் என்பது சிங்கள இனத்தின் நாகரீகமாகவும் காட்டப்படுகிறது. தமிழன் இத்தீவிற்கு அந்நியன் - அவனால் எதுவித நல்ல அம்சமும் இலங்கையின் வரலாற்றுக்கு வழங்கப்படவில்லை, மாறாக சிங்கள வரலாற்றின் சமூக வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருப்பதே அவனின் தொடர்சியான வரலாற்றுப்பங்காகும் என்றும் போதிக்கப்படுகின்றது. தமிழர்கள் இலங்கையின் துரோகிகள், அவர்கள் இலங்கையில் எதுவித உரிமையும் இல்லாதவர்கள். சிங்களவர்களே இலங்கையை ஆளப்பிறந்தவர்கள் என்ற உணர்வுகளை ஊட்டுவதே இலங்கையின் கல்வித்திட்டமாக அமைந்துள்ளது. ஜே. ஆரின் உழவு விழா நிகழ்ச்சிகள் இதை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இரண்டு மொழிப்பிரிவினரும், மிக நீண்டகால வரலாறு உள்ள மூன்று மதப்பிரிவினரும் (பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம்) குறுகிய காலவரலாறு உள்ள கத்தோலிக்க மதப்பிரிவும் வாழும் இலங்கையின் விவசாய உற்பத்தி பெருக்கவிழாவை பாரம்பரிய பௌத்த சிங்கள முறையில் மாத்திரம் நடாத்துவதன் மூலம் இது பௌத்த சிங்கள நாடு என்பதையும்; தமது 'தார்மீக' அரசாங்கம் பௌத்த சிங்கள அரசங்கம் என்பதையும் பிரகனப்படுத்துகிறார் அல்லவா? கல்வி கலாச்சார துறையில் சிங்கள ஆதிக்கத்தை காட்டுவதற்கான மேலும் பல உதாரணங்களை கூறமுடியும், அதைவிடுத்து அதன் விளைவுகளை அவதானிப்போம் தாக்குதல் நடந்த இடங்களில் சிங்கள மக்களில் மிகக்குறுகிய வீதமானவர்களைத்தவிர ஏனையோர்கள் நேரடியாகவோ' அல்லது மௌனம் சாதிப்பதன் மூலமோ இவ் அடக்குமுறையில் பங்கு பற்றியுள்ளார்கள். தமிழர்களுக்கு எதிரான இந்த உணர்வு சிங்கள மக்களிடம் எவ்விதம் தோன்றியது? இலங்கையில் கல்வி கலாச்சாரத்துறையில் சிங்கள ஆதிக்கம் இளையோடி இருப்பதுதான் இதற்கான காரணமாகும்.

இலங்கையின் கல்வி கலாச்சார துறையில் சிங்கள. தமிழ் ஆதிக்கம் சமமாகவா உள்ளது? இல்லை சிங்கள ஆதிக்கமே அதிகமாக உள்ளது, சிங்கள இனத்தின் சமூக பெலம் அதிகமாக உள்ளது தெரியவில்லையா?

(4) பொருளாதுறையிலான ஆதிக்கத்தை எடுத்துப் பார்ப்போம்.

இன்று இலங்கையின் ஆதிக்கம் பெற்ற பொருளாதாரமுறை எது? அதாவது இலங்கையின் எந்த வர்க்கங்கள் ஆளும்வர்க்கங்களாய் உள்ளன? இவ்வர்க்கங்களை சேர்ந்தவர்கள் எந்த இனத்தை சார்ந்த

வர்களாய் உள்ளார்கள்? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கே நாம் பதில் காணவேண்டியுள்ளது.

இலங்கை ஒரு முதலாளித்துவ நாடல்ல இது ஒரு அரை-காலனியல் அரை நிலபிரபுத்துவ நாடாகும். நிலபிரபுத்துவ சக்திகளும், ஏகாதிபத்திய சார்பு முதலாளித்துவ சக்திகளுமே ஆதிக்கம் பெற்ற பகுதிகளாகும். பௌத்த மதபீடங்கள் இலங்கையின் சக்திபெற்ற நிலபிரபுத்துவ ஸ்தாபன அமைப்பாகும். இப் பௌத்த மதப்பீடங்கள்தாமே நில உடமையாளர்களாகவும், பல்லாயிரக்கணக்கான வறிய விவசாயிகளின் எஜமானர்களாகவும் இருக்கும் அதேவேளையில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள நிலபிரபுத்துவசக்திகளின் ஸ்தாபன அமைப்பாகவும் திகழ்கின்றது. சிங்கள விவசாயிகளின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் இணைந்து அவர்களின் சிந்தனைப்போக்கை திருப்புவதில் கணிசமான பங்கைவகிக்கும் ஸ்தாபனமாகவும் அது உள்ளது. ஏனைய சகல மதஸ்தாபனங்களையும் விட இன்றைய நிலையில் இதுவே சக்திபெற்ற மதஸ்தாபனமாக உள்ளது. இலங்கையின் நிலபிரபுத்துவ வர்க்கங்களில் ஆதிக்கம் கூடிய சக்தி பெற்ற அணியினர் சிங்கள இனத்தை சார்ந்தவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

தமிழ் இனத்தையும், முஸ்லீம் இனத்தையும் சார்ந்த நிலபிரபுத்துவ சக்திகள் இல்லை என்றோ, அவர்கள் சமூக வளர்ச்சிக்கு தீங்கிழைக்க மாட்டாதவர்கள் என்றோ அவர்கள் மன்னிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்றோ நாம் இங்கு கூறவரவில்லை, இலங்கையை முழுமையாக எடுத்துபார்க்கும்போது சிங்கள இனத்தை சார்ந்த நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளிலும்விட இவர்கள் பெலவீனமானவர்கள், இவர்களின் சமூகபெலம் குறைவானது என்றே நாம் கூறுகின்றோம். ஆனால் வடமாகாணத்தையோ அல்லது கிழக்கு மாகாணத்தையோ தனியாக எடுத்துப்பார்த்தால் தமிழ், இஸ்லாம் இனத்தைச்சார்ந்த நிலபிரபுத்துவ சக்திகள் சமூகபெலம் பெற்றவர்களாகவே உள்ளார்கள். இப்பிரதேச சமூகவளர்ச்சிக்கு இவர்கள் தடையாகவே உள்ளார்கள். ஆனால் இலங்கையை முழுமையாக எடுத்துப்பார்த்தால் சிங்கள இனத்தைச் சார்ந்த நிலபிரபுத்துவ சக்திகளே கூடிய சமூக பெலம் உள்ளவர்களாய் விளங்குகிறார்கள். அரசியல் கட்சிகளுடனும், அரச நிறுவனங்களுடனும் மிகக்கிட்டிய நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டவர்களாக விளங்குகிறார்கள். வேறு எந்தஇனத்தைச்சார்ந்த நிலபிரபுத்துவ சக்திகளிலும்விட இவர்களே மிக இறுக்கமாக தமது நலனைப் பேணுவதற்கு மதபீடங்களின்மூலம் ஸ்தாபனப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். சிங்கள இனத்தைச்சார்ந்த நிலபிரபுத்துவ சக்திகள் ஏனைய இனத்தைச் சார்ந்தவைகளையும்விட சக்திபெற்றிருப்பது சிங்கள இனத்தின் சமூகபெலத்திற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டும், அதற்கான காரணங்களில் ஒன்றுமாகும்.

ஏகாதிபத்திய சார்பு முதலாளிவர்க்கங்களுள் பல்வேறு அ[illegible]கள் உள்ளன. தோற்றத்தில் தேசிய முதலாளிகள்போல் இருந்தாலும் பல்வேறு வழிகளில் ஏகாதிபத்திய கம்பனிகளுடன் இணைந்துள்ள முதலாளிகள் இவற்றில் ஒரு அணியாகும். இவர்களின் மூலதனத்தின் பெரும்பகுதி அந்நிய மூலதனமேயாகும். அவர்களின் நலனுக்கு ஒப்பவே இவர்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறார்கள். பெரும்பான்மையானவை ஏற்றுமதியை நோக்கமாகக் கொண்டதாகவே அமைந்துள்ளது. இவ்விதமான முதலாளிகளுள் பெரும்பான்மையானவர்கள் சிங்களவர்களாகவே உள்ளார்கள். சிங்கள இனத்தின் சமூக பெலத்திற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைவதுடன் காரணமாகவும் அமைகின்றது.

இதைத்தவிர அரசமுதலாளி வர்க்கம் என்றோர் வர்க்கமும் உள்ளது. இதுவே இன்றைய முதலாளிவர்க்கங்களுள் சக்தி பெற்ற வர்க்கமாகும். 50-ம் ஆண்டுகளின் கடைசி பகுதியிலேயே இவ்வர்க்கம் வளர்ச்சிபெற ஆரம்பிதத்து. இன்று இது சக்தி பெற்ற வர்க்கமாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. அந்நிய நாடுகளின் மூலதனத்தில் அரசின் மேற்பார்வையில் இயங்கும் தொழில் நிலையங்களும், அந்நிய நாடுகளின் நிதிமூலதனத்தடன் தொடர்புள்ள அரசால் நேரடியாகவே நிர்வாகிக்கப்படும் தொழில்சேவை நிறுவனங்களுமே இவ்வர்க்கத்தின் சக்திக்கு காரணமாகும். இவ்விதமான நிறுவனங்களின் மூலமே இவ்வர்க்கம் தனது சுரண்டலை கொண்டு நடாத்துகின்றது. முன்னையதற்கு உதாரணமாக மேற்கு ஜேர்மனியின் மூலதனத்துடன் இணைந்துள்ள சீமெந்து கூட்டுத்தாபனம் கடுதாசி கூட்டுத்தாபனம், ஆகியவற்றையும் ருஷ்யாவின் மூலதனத்துடன் இணைந்து நடாத்தப்படும் மா ஆலையையும் உருக்கு ஆலையையும் குறிப்பிடலாம். பின்னையதற்கு உதாரணமாக கப்பல் சேவை, விமானசேவை, இ.போ.ச, அரசால் நடாத்தப்படும் துணி ஆலைகள், நெல் ஆலைகள், மாபெரும் நீர்பாசன அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் போன்றவைகளை குறிப்பிடலாம். அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழோ அல்லது மேற்பார்வையின் கீழோ உள்ள தொழில், சேவை நிறுவனங்கள் இன்று பல மடங்கு பெரிதாகவும் சக்தி பெற்றதாகவும் உள்ளது. அரசு துறை சகலவற்றிலும் ஏகபோகம் செலுத்த கூடிய நிலையை இது உருவாக்கியுள்ளது. இந்நிறுவனங்களை நிர்வகிக்கும், நிர்வாகத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் நபர்களில் பெரும்பான்மையோர் சிங்கள இனத்தை சார்ந்தவர்களாகவே உள்ளார்கள், அதில் இருக்கும் தமிழர்களும், முஸ்லீம்களும் சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த முயற்சிக்கும் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களாகவே உள்ளார்கள். இவ்வர்க்கமே இன்று மிக அதிகாரம்பெற்ற வர்க்கமாய் உள்ளது. இவ்வர்க்கத்தின் மிகப் பெரும்பான்மையோர் சிங்கள இனத்தை சார்ந்தவர்களாய் உள்ள காரணத்தால், சிங்கள இனமே சமூக பெலம் பெற்ற இனமாகவும் இருக்கின்றது.

அரசு யந்திரத்தின் நிலையை எடுத்துப் பார்ப்போம்:-

அரசின் சகல அங்கங்களும் சிறுபான்மை இனத்திற்கு எதிராக திசைதிருப்பப்பட்டுள்ளன. அரசில் பிரதான பலாத்கார கருவியான பொலிஸ் இராணுவத்தை சேர்ந்தவர்களில் ஏகப்பெரும்பான்மையோர் சிங்களவர்களாக இருப்பது மாத்திரமல்ல, சிங்கள ஆதிக்க வெறி கொண்டவர்களாகவும் உள்ளார்கள். துப்பாக்கிக் குழலில் இருந்துதான் அதிகாரம் பிறக்கின்றபடியால் பொலிஸ் இராணுவத்தை இவ்விதம் ஆக்கிவைப்பது அவசியமாகிறது. இதன் மூலமே சிங்கள ஆதிக்கத்தை இலகுவில் நிலைநிறுத்தமுடியும்.

அரசின் அதிகார அங்கங்களினுள் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் தானே என்று சிலர் ஆட்சேபனை எழுப்பக்கூடும். ஆனால் அரசின் மொத்தப் போக்கு எவ்விதமாக உள்ளது என்பதே இங்குள்ள கேள்வியாகும். அரசின் கடமை சிறுபான்மை இனங்களை அடக்குவது மாத்திரமல்ல. பல்வேறு விதமான அடக்கு முறையை செய்வதுடன் இன்றுள்ள உற்பத்தி, விநியோக சேவைகளை கொண்டு நடாத்தவும் அதைப் பாதுகாக்கவும், அது அழியாமல் இருப்பதை உத்தரவாதப் படுத்தவும் அதற்கு அவசியமான மாற்றங்களை செய்வதுமே அதன் கடமையாகும். ஆகவே இவற்றிற்கு அவசியமான தனிநபர்கள் அரசுநிர்வாக யந்திரத்தினுள் இழுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அடக்கப்பட்ட இனத்தை சார்ந்தவர்கள் என்பதற்காக இவ்விதமான நபர்கள் இலகுவில் புறக்கணிக்கப்படுவதில்லை. இவ்விதமான நபர்களும் தமது வர்க்க நலன் கருதியே அரசுநிர்வாகத்தினுள் உள்நுளைகிறார்கள், ஆனாலும் அரசின் சிங்கள ஆதிக்க வாதத்தை இவர்களால் எதிர்க்கவோ, தடுக்கவோ முடியாதது மாத்திரமல்ல அவர்களும் அதற்கு உள்ளாகிறார்கள்.

77 ஆகஸ்ட் இதை தெளிவு படுத்துகிறது: தமிழ் உயர் பொலிஸ் அதிகாரிகள் செயலற்ற நிலைக்கு உள்ளானதும், இவர்கள் கீழ்மட்ட பொலிஸாரால் அவமதிக்கப்பட்டதும், இப்பொலிஸ்காரர்களுக்கு எதிராக எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாததும் இந்த உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறதல்லவா? யாழ் வளாகத்தலைவர் சிங்கள மாணவர்களின் சிங்கள ஆதிக்கவாத செயலை எதிர்த்து எதுவுமே செய்ய முடியாமல் இருப்பது மற்றோர் உதாரணமல்லவா? ஒவ்வொரு இலாகாக்களிலும் இதற்கான உதாரணங்களைக் காணமுடியும்.

சகல துறைகளில் பார்த்தாலும் சிங்கள இனம் ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பதும், தமிழர்கள் உரிமை மறுக்கப்கட்டிருப்பதும் தெரிகிறதல்லவா? இந்த நிலையில் 77 ஆகஸ்ட் சம்பவம் தமிழர்கள் மீதான தாக்குதலா? அல்லது இனக்கலவரமா? இது ஒரு இனத்துக்கு மேலாக படிப்படியாக எடுத்துவரும் நடவடிக்கையின் உயர்ந்த பகிரங்க வடிவமாகும். இது எதிர்பாராத நிகழ்ச்சியோ, துர் அதிர்ஷ்ட சம்பவமோ அல்ல; சிங்கள

இனம் தனது ஆதிக்கத்தை மேலும் அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு எடுத்த திட்டமிட்ட நடவடிக்கையாகும்?

"தார்மீக" அரசின் பிரதிநிதிகளும், ஏனைய அரசியல் தலைவர்களும் இதை துர் அதிஷ்ட சம்பவம் என்றும், எதிர்பாரா நிகழ்ச்சி என்றும் வர்ணிப்பது எதற்காக? தமிழ் மக்களின் அரசியல் வளர்ச்சியை தடுத்து அவர்கள் இந்த நாட்டின் எந்த விதமான அடக்கு முறைக்கு முகங்கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மறைத்து தமிழ் மக்கள் தமது நிலையை புரிந்து கொள்வதை தடுத்து, தமது நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதற்காக அவர்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் இருந்து அவர்களின் கவனத்தை திசைதிருப்புவதே "தார்மீக" அரசின் பிரதிநிதிகளின் நோக்கமாகும். அவர்களை நோக்கி நாம் பின்வருமாறு வினவினால் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்:

40-ம் ஆண்டுகளில் மலையக தமிழ் மக்களின் வாக்குகளைப்பறித்து அவர்களின் பிரஜா உரிமையை ரத்தாக்கி அவர்களை நாடற்றவர்களாக்கியது தற்செயலான நிகழ்ச்சியா? இதன் மூலம் அவர்களின் வளர்ச்சியை தடுத்து அவர்களை இரண்டாந்தர பிரஜைகளாக்கியது தற்செயலான நிகழ்ச்சியா? மலையக தமிழ் மக்கள் என்னும் போது தோட்ட தொழிலாளர்கள் மாத்திரமல்ல இலங்கையின் மலைப்பிரதேசங்களில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டவர்களாகவும், விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட நில உடமையாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் பணபலம் இருந்தும் கூட அவர்கள் இரண்டாந்தர பிரஜைகள் என்ற நிலையில் உள்ள காரணத்தால் அவர்களும் அடக்கப்பட்ட நிலையிலேயே வாழ்கிறார்கள். இது தற்செயலானதா?

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்திலும், மலையகத்திலும் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் இடங்களிலும் சிங்கள குடியேற்றங்களை அமைத்து அக்குடியேற்ற விவசாயிகளை தமிழர்களுக்கெதிரான உணர்வில் வளர்த்து வைத்திருப்பதும், தமிழ் மக்களுக்கென்று சக்திபெற்ற பிரதேசம் எதையும் வைத்திருக்க அநுமதியாமல் இருந்து வருவதுவும் தற்செயலானதா? சுமார் 40 வருடங்களாக இது நடைபெற்று வருவதை யார்தான் அறியமாட்டார். அம்பாறை, பதவியா, திருகோணமலை, சேருவில, சமீபத்தில் டக்குவாரி, டெவன் தோட்டங்களில் நடந்தது போன்றவை இதற்கு சிறந்த உதாரணங்கள். இவைகள் எல்லாம் தற்செயலானதா? அல்லது துர் அதிஷ்டவசமானதா?

தார்மீக அரசாங்கத்தின் தலைவராய் இருப்பவரால் அன்று முன்மொழியப்பட்டு "தேசிய வீரனாக" கருதப்படுபவரால் 24 மணித்தியாலத்தில் சட்டமாக்கப்பட்ட தனிச்சிங்கள மசோதா தற்செயலானதா? சிங்களம் மாத்திரம் அரசமொழியானதும், தமிழ்மொழி அரசியல் அந்தஸ்து அற்ற மொழியானதும் தற்செயலானதா? பௌத்த சிங்கள அரசு தோன்றியதும் தற்செயலானதா?

[illegible] சர்வகட்சி மகாநாட்டை கூட்டுவேன் என்று பெரிதாக கூறித் திரிந்து விட்டு பின்பு அதை படார் என்று கைவிட்டு மும்மொழித் திட்டம் என்ற புதிய முகமூடியின் மூலம் தனிச்சிங்கள சட்டத்தை யும், சிங்களம் மட்டுமே அரசமொழியாக இருத்தலை மூடிமறைத்தது தற்செயலானதா? இதன் மூலம் சகல மொழிப்பிரிவினரும் சிங்கள மொழியை கட்டாயமாக கற்பதற்கான வழிவகைகளை மிகசூட்சுமமாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமை எதிர்பாரா நிகழ்ச்சியா?

மொழிவாரி தரப்படுத்தல் அமுல் நடத்தப்பட்டதும், இடதுசாரி தலைவர்கள் என்று தம்மை கூறிக்கொள்ளும் பீட்டர், என். எம். போன்ரோர் அதை பொறுத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்ததும் தற்செயலானதா? இவைகள் காரணம் புரியாமல் நடந்த சில அசம்பாவிதங்களா? தார்மீக அரசின் பிரதிநிதிகளும், ஏனைய அரசியல் கட்சி தலைவர்களும் மூன்ரும் உலக நாட்டு தலைவி யும் இவ்விதம் தான் கூறுவார்கள். அவர்கள் உண்மையை கூருமல் விடுவது தவறு என்று நாம் கூறவில்லை. அவ்வளவுக்கு நாம் முட் டாள்கள் அல்ல, அடக்கு முறையாளர்களும் அவர்களின் தலைவர் களும் பிரதிநிதிகளும் என்றுமே உண்மையைக் கூறமாட்டார்கள். கசாப்புக்கடைக்காரன் என்றுமே அஹிம்சைவாதியாக இருக்கமாட் டான்; தமிழ் மக்கள் மேல் படிப்படியாக நடாத்தப்பட்டு வந்த அடக்கு முறையின் திட்டமிட்ட ஒரு வடிவமே சமீபத்திய சம்பவ மாகும்.

சிங்கள இனத்தின் தமிழ் எதிர்ப்புத் தன்மை அதன் பிறவிக்குணமா?

77ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒரு இன அடக்கு முறை என்பதை ஒத்துக் கொள்ளும் சிலர் இதன் உண்மையான உரு வத்தை புரிந்து கொள்ளாமல், இவ்வடக்கு முறையின் தோற்றத்தை யும், அதன் காரணத்தையும் புரிந்து கொள்ளாமல், அல்லது புரிய வைக்காமல் சிங்கள இனத்தின் தனிவிஷேசத்தன்மைதான் இதற்கான காரணம் என்கிருர்கள். சிங்களவன் முட்டாள்தனமானவன், கொடி யவன், நம்பத்தகாதவன் என்றெல்லாம் கூறி அவனின் பிறவிக்குணம் தமிழனை அடக்குவதுதான் என்றும் கூறுகிருர்கள்;

சமீபத்திய இன அடக்கு முறையின்போது சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்த சகல வர்க்கங்களும் இதில் பங்குபற்றி உள்ளார்கள் என்பது உண்மையே. சிங்கள தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மத்தியவர்க் கத்தைச் சார்ந்த உத்தியோகத்தர்கள், மாணவர்கள், சிறு கடை முதலாளிகள் போன்ரோர் கூட தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக பலாத் காரம் பிரயோகித்திருக்கிருர்கள், தமிழர்களுக்கு எதிரான உணர்வும் தமிழர்கள் இரண்டாம் தரமானவர்கள் என்ற உணர்வும், பிறப்பால் தமது இனம்தான் மேலானது என்ற உணர்வும். இலங்கை தமது இனத்துக்குத்தான் சொந்தம் என்ற உணர்வும் அவர்கள் மத்தியில்

இருப்பது உண்மையே. இடதுசாரி இயக்கங்களுக்குள் கூட இக்கருத்து நிலவுவதை தெளிவாக காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

தமிழ் மக்களுக்கு சமத்துவ உரிமை உண்டு என்பதை ஏட்ட ளவில் மாத்திரம் கூறும் இயக்கங்கள் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றில் சில அதற்காக எதுவுமே செய் யாமல் உள்ளன. பெரும் பான்மையானவை சிங்கள பெருந்தேசிய வாதத்திற்கு நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ சேவை செய்கின் றன. தமது இச்செய்கைக்கு முற்போக்கு சாயம் பூசிக் கொள்கிருர்கள். தாம் தமிழ் மக்களின் சமத்துவத்தை அங்கீகரிக்கிருர்களாம், ஆனல் பிரிவினையை எதிர்ப்பதுதான் தமது இந்நிலைக்குக் காரணமாம். ஆம் தமிழர்கள் பிரிந்து செல்லக் கூடாது என்பதற்காக இவர்கள் ஜே. ஆர். உடனும் சிறிமாவுடனும் இணைந்து கொள்கிருர்கள். தமிழ் மக்களுக்கு சமத்துவ உரிமை உண்டு என்பதை முன் வைத்து சிங்கள பெருந்தேசிய வாதத்தை எதிர்த்து நடைமுறை இயக்கங்களை உருவாக்குபவர்கள் இன்று சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மிக சிறுபான் மையாளர்களாகவே உள்ளார்கள். இவர்களால் பரந்த வெகுஜன அடித்தளத்தை பெறமுடியவில்லை. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள சிங்கள பெருந்தேசியவாத போதையே இதற்கான காரணமாகும்.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் சிங்கள மக்கள் பிறப்பாலேயே தமிழர்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்பதுதாஞ? இல்லை சிங்கள மக்கள் (இங்கு மக்கள் என்று குறிப்பிடுவது உழைக்கும் அணியினரையாகும்) இன்னமும் அரசியல் ரீதியில் பிற்போக்கு வர்க்கங்களிடம் இருந்தும் அவ்வர்க்கங்களின் அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்தும் விடுபடாததே அதற்கான காரணமாகும், இவ்வர்க்கங்களும், கட்சிகளும் சிங்கள ஆதிக்கத்தை விரும்பி நிற்கும், அதற்காக முயற்சிக்கும் கட்சிகளாகும். இவைகளுடன் சிங்கள மக்கள் அரசியல் ரீதியில் இணைந்திருக்கும் வரைக்கும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தமிழர்களுக்கு எதிரான உணர்வு இருக்கவே செய்யும் என்றைக்கு சிங்கள மக்கள் இக் கட்சிகளின் அரசியல் ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுபடுகிருர்களோ அன்றுதான் அவர்கள் தமிழர்களை நேசக்கரம் நீட்டி வரவேற்கவும், அவர்களை இந்நாட்டின் பிரஜைகளாக மதிக்கவும் செய்வார்கள். ஆகவே இது ஒரு இனக்குணும்சம் அல்ல. இது ஒரு பிறவிக்குணமல்ல. இது ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாகும்.

இதை ஒரு இனக்குணும்சமாக அல்லது பிறவிக்குணமாக விளங் கிக் கொள்வது தமிழ் மக்களின் எதிர்கால நடவடிக்கைகளுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதாகவே முடியும். முழுச்சிங்கள மக்களும் என்றைக் குமே தமது எதிரிகள்தான் என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டி ஏற்படும். எந்தக்காலத்திலுமே அவர்களுடன் அந்நியோன்யமாக வாழ முடி யாது என்று கருதவேண்டி ஏற்படும். இது முற்றிலும் தவருனது.

சிங்கள ஆதிக்கவாதம் சிறுபான்மை இனங்களின்மேல் திணிக்கப்படுவது பின்வரும் வழிவகைகளாகும்.

(1) நில பிரபுத்துவத்துடன் இணைந்துள்ள பௌத்த மத பீடங்கள்.

(2) இலங்கையின் அரசாங்க அதிகாரத்தை மாறி மாறி அபகரித்து வரும் அரசியல் கட்சிகள். (யூ. என். பி, சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி)

(3) அரசு யந்திரம். அதாவது சிங்கள ஆதிக்க போதையூட்டப்பட்டிருக்கும் அரசின் சகல அதிகார அங்கங்கள்,-

இவை மூன்றும்தான் சிங்கள ஆதிக்க வாதத்தின் காரணங்களாகும். இவை மூன்றையும்தான் தமிழ் மக்கள் பிரதானமாக எதிர்க்க வேண்டும். இவை மூன்றிலும் மிகப்பிரதானமானது அரசு யந்திரமாகும். தனிச்சிங்கள சட்ட அமுல் ஆக்கலுக்கு, தரப்படுத்தலுக்கு, பலவந்த குடியேற்றங்களுக்கு, 77 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாத நிகழ்ச்சிளுக்கு எல்லாம் பிரதான பொறுப்பு அரசு யந்திரம் அல்லவா? 77-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாத நிகழ்ச்சி அரசின் பாதுகாப்பு படையினரால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை அல்லவா? ஆகவே தமிழ் மக்கள் தமது பிரதான எதிரிகளை இனங்கண்டு கொண்டு அவர்களுக்கு எதிராக போராட வேண்டும். தமிழ் மக்களின் எதிரிகளாக இருக்கும் இம்மூன்று பிரதான சக்திகளும் சிங்கள மக்களினதும் எதிரிகள் என்பதை இலங்கை வரலாறு நமக்கு தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. 71 ம் ஆண்டு ஏப்ரல் கலவரத்தின் போது நடந்தது என்ன? மத பீடங்களும், சகல அரசியல் கட்சிகளும் (தார்மீக தலைவன் உட்பட) அரசின் சகல அதிகார அங்கங்களும் ஒன்றிணைந்து சிங்கள இளைஞர்களையும், யுவதிகளையும் மிகமோசமான வழியில் இம்சித்ததை மறக்க முடியுமா? அது மறக்கப்படக்கூடிய ஒரு செயல்தானா? 76 ம் ஆண்டு தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற வேலைநிறுத்தங்களும், அவற்றை அடக்குவதிலும், அவற்றைக் காட்டிக்கொடுப்பதிலும் சகல அரசியல் கட்சிகளும், மத பீடங்களும், அரசின் சகல அதிகார அங்கங்களும் ஒன்றுபட்டு உழைத்தது மறக்கக்கூடிய ஒரு செயலா?

சிங்கள மக்கள் அதை மறந்து விட்டார்கள் என்பதை 77-ன் சம்பவங்கள் எடுத்துக் காட்டுவது உண்மைதான். தமது எதிரிகளின் அரசியல் வலைக்குள் அவர்கள் வீழ்ந்து விட்டார்கள். தமிழன் தான் பிரதான எதிரி என்று கூறப்பட்ட வாதத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால் இது தற்காலிகமானதே. நிச்சயம் அவர்கள் தமது எதிரிகளுக்கு எதிராகப் போராட கிளம்புவார்கள். அப்போது அவர்கள் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தையும் ஆதரிப்பார்கள். இவ்விதம் நடைபெறும் வரைக்கும் தமிழர்களின் நிலை கஷ்டமானதாகவே இருக்கும். தமிழ் மக்களின் நிலை மாத்திரமல்ல சிங்கள மக்களின் நிலையும் அவ்விதம் தான். தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக

தம்மை நிறுத்திக் கொள்வதிலிருந்து விடுபடும் வரை அவர்கள் தமது கஷ்டங்களில் இருந்து விடப்படப் போவதில்லை. இது கடவுளின் நியதியல்ல கரும வினை தத்துவமல்ல. இது சமூக விஞ்ஞான நியதி ஆகும். வேறு தேசிய இனங்களை அடக்கும் ஒரு தேசிய இனம் தானும் விடுதலை அடையமாட்டாது.

சிங்கள மக்கள் தமது எதிரிகளை புரிந்து கொள்ளும் வரை அவர்கள் தமிழ் மக்களை நோக்கி தமது நேசக்கரத்தை நீட்டும் வரை தமிழ் மக்கள் காத்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் கூற வரவில்லை. தமக்கு எதிராகத் தொடுக்கப்பட்டுள்ள அடக்கு முறையை எதிர்த்து தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொரு கணமும் போராட வேண்டும். தமது சக்தியைப் பலப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் தமது போரட்டத்தை பிரதான எதிரிக்கு எதிராக கொண்டு நடாத்த வேண்டும் என்பதையே நாம் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

வாக்கு வேட்டையும் இன அடக்குமுறையும்:-

தேர்தலில் வாக்குகள் தேடுவதற்காகவே அதன் மூலம் பெரும்பான்மை பாராளுமன்ற ஆசனங்களை பெற்றெடுப்பதற்காகவே இனவாதம் தூண்டிவிடப்படுகிறது என்று சிலர் கூறி வருகிறார்கள். இதன் மூலம் பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள்தான் இனவாதத்திற்கு காரணம் என்று கூறுகிறார்கள். பண்டாரநாயக்கா தலைமைக்கும் ஜெயவர்த்தனா தலைமைக்கும் இடையேயான பாராளுமன்றப் போட்டியை காரணம் காட்டுகிறார்கள். பாராளுமன்றத்தை பகிஷ்கரிக்கச் சொல்லும் சில இடது சாரி இயக்கங்களே இக்கருத்தை மிக தீவிரமாக ஆதரிக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் இல்லையானால் இலங்கையில் தமிழர்கள் அடக்கப்பட மாட்டார்களா? பாராளுமன்ற அரசியல் கட்சிகளை நிராகரிக்கும் தேர்தல்களில் நம்பிக்கை அற்றிருந்த ஜனதா விமுக்தி பெரமுன (சேகுவேரா இயக்கம் என அழைக்கப்படுவது) இனவாதத்தைக் கொண்டிருந்தது எதற்காக? இனவாதத்திற்குகாரணம் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களல்ல. ஆனால் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் ஈடுபடும் அரசியல் கட்சிகள் மக்களின் வாக்குகளை சம்பாதிப்பதற்காக மக்கள் மத்தியில் உள்ள சகல முரண்பாடுகளையும் தீய அம்சங்களையும் தமக்கு சாதகமாக்க பாவித்து கொள்கின்றன. என்பதுடன் அவற்றை வளர்க்கவும் செய்கின்றன என்பது உண்மையே. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளூர் ஆட்சிமன்ற தேர்தல்களின் போது சாதி முரண்பாடுகளைத் தமக்கு சாதகமாக உபயோகித்து வாக்குகள் சம்பாதிக்கப்பட்டன என்பது உண்மையே. ஆனால் இத்தேர்தல்கள்தான் சாதி அடக்கு முறைக்கான காரணம் என்று அர்த்தப்படுத்தக் கூடாது. 77 ஆகஸ்டில் நடந்த சம்பவங்களை அவதானிப்போமானால் இதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

வடக்கு மாகாணத் தமிழர்களே ஏனைய அடக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களையும் விட அடக்கு முறைக்கெதிராக குரல் கொடுப்பதில்

இன்று முன்னணி வகிக்கிறார்கள். பல்வேறு விதமான தடைகளுக்கும், காட்டிக் கொடுப்புகளுக்கும், பயமுறுத்தல்களுக்கும் ஊடாக அவர்கள் வளைவு சுழிவான பாதையில் அடக்கு முறைக்கெதிரான போராட்டத்தில் முன்னேறி வருகிறார்கள். இம்முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பதற்காகவே வடமாகணம் 77 ஆகஸ்டில் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது. யாழ் நகரத்தின் சில பகுதிகள் அரசின் அதிகார பீடங்களாலேயே எரிக்கப்பட்டது? பொலிஸ்ராணுவ பயமுறுத்தல்கள் நடந்தன. மூவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். வங்கிக் கொள்ளையும், கார் கடத்தல்களையும் வைத்துக் கொண்டு யாழ் தமிழ் மக்கள் கட்டுக்கு மிஞ்சிப் போகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டது அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக முப்படையும் உசார் நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயுத மோட்டார்களை அடிக்கடி பாதையில் காணக்கூடியதாய் உள்ளது வவுனியா நகரம் தீ வைக்கப்பட்டது. அங்குள்ள சில கிராமங்கள் கொளுத்தப்பட்டன. அரசின் அதிகார பீடங்களின் உதவியுடனேயே இவைகள் செய்யப்பட்டன பாராளுமன்ற தேர்தல்கள் தான் இதற்குக் காரணமா? இல்லை சிறுபான்மை இனத்தைப் பயமுறுத்துவதும் அவர்களின் பிரதேசமான வவுனியாவை சிங்கள பிரதேசமாக மாற்றுவதுமே இந்தநடவடிக்கைகளின் நோக்கமாகும் இன அடக்குமுறைக்கெதிராக எழுச்சி பெற்றீர்களானால் யாழ்ப்பாணத்துக்கு நடந்த, இன்று நடந்து கொண்டிருக்கின்ற கதிதான் உங்களுக்கும் நடக்கும் என்று செயலின் மூலம் எச்சரித்துள்ளார்கள்.

இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்த தமிழ் உத்தியோகத்தர்களும் வர்த்தகர்களும் இம்சிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களின் உடமைகள் நாசமாக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களில் பலர் உயிருடனேயே கொளுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் பாராளுமன்ற தேர்தல் போட்டிகளும், வாக்கு வேட்டைகளும் தான் இதற்கான காரணமா? இல்லை. சகல துறைகளிலும் சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக எடுக்கப்பட்டுவரும் முயற்சிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். உத்தியோகப் போட்டியும், வர்த்தகப் போட்டியுமே இங்கு காரணமாக அமைந்துள்ளன. சுதந்திரமான போட்டிக்கு இடம் அளிக்காமல் தன்னுடன் போட்டி போடுபவனை ஜனநாயகம் அற்ற முறையில் தாக்கி அடித்து வீழ்த்துவதே இச்செய்கையின் நோக்கமாகும், சிங்கள பிரதேசங்களில் வாழும் உத்தியோகஸ்தர்களும், வர்த்தகர்களும் இன்னமும் கூட பயந்த நிலையில் வாழ்வதையும், அவர்கள் பின்னடைந்து வருவதையும் காணக்கூடியதாய் உள்ளது 58 நிகழ்ச்சிக்குப் பின் ஊவா மாகாணத்தின் பல சிறிய, பெரிய நகரங்களில் தமிழ் வர்த்தகர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு சிங்கள வர்த்தகர்களின் கைகளுக்கு அவை மாறியது போல 77ன் நிகழ்ச்சி மத்திய மாகாணத்தை அந்நிலைக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. இன்னும் ஓர் இரு வருடங்களில் மத்திய மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம், வடமேல் மாகாணம், தென் மாகாணம் ஆகிய பகுதிகளில் வர்த்தகம் சிங்கள

வர்த்தகர்களின் கைகளிலேயே இருக்கும். 77ஐ தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இதை இன்னும் தெளிவு படுத்துகின்றன. அரசாங்கமோ அரசோ பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நலனில் எதுவித அக்கறையும் செலுத்தவில்லை. அவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப் படுத்துவதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. வெளிநாடுகளுக்கு வேலை தேடிச் செல்வதில் கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் வடக்கு மாகாணத் தமிழர்களுக்கே இருந்து வந்துள்ளது. அதில் எந்த வித கட்டுப்பாடும் இருக்கவில்லை. ஆனால் 77 ஒக்டோபர் மாதம் அதுவும் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. அரசின் சிங்கள ஆதிக்கம் அங்கும் தனது கைகளை வைத்துள்ளது. இது பாராளுமன்ற தேர்தல் போட்டியின் விளைவு அல்ல. சிங்கள ஆதிக்கத்தின் விளைவேயாகும்.

மலையகத்தமிழர்களில் எல்லோருமே தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இல்லை. மலையகத் தமிழர்களில் ஒரு சிறு பகுதியினர் கோப்பி, ஏலம், மிளகு, தென்னை போன்ற பெருந்தோட்ட பயிர் செய்யும் நிலங்களுக்கு சொந்தக்காரர்களாய் இருப்பதுடன் வயல் சொந்தக்காரர்களாகவும் உள்ளார்கள். கண்டி, மாவட்டத்திலேயே இது கூடுதலாக உள்ளது. இவர்களின் தோட்டங்களில் கூலிகளாக வேலை செய்வதில் பெரும் பான்மையினர் சிங்களவர்களேயாகும். 77 ஆகஸ்ட் மாத சம்பவத்தின் போது இத்தோட்ட உடமையாளர்களின் வீடுகள் எரிக்கப்பட்டும், உடமைகள் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டும், நாசமாக்கப்பட்டும் உள்ளன. பல நபர்கள் கொல்லப்பட்டும் உள்ளார்கள் அதன் பின்பு இன்றும் கூட பல இடங்களில் அவர்களின் தோட்டங்களில் உள்ள விளைபொருள்கள் பலவந்தமாக உடமையாளனின் அனுமதியின்றி பிடுங்கப்படுகின்றன இவர்களின் சுமுகமான வாழ்க்கைக்கு எதுவித உத்தரவாதமும் இல்லாமல் இருக்கின்றது. இவர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையினர் தாம் வாழும் பிரதேசத்தை விட்டு அகன்று வருகிறார்கள்: தமது நிலத்தை விற்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார்கள், இவை எல்லாம் பாராளுமன்ற தேர்தல் போட்டிகளின் விளைவா? இல்லவே இல்லை. இது நிலத்தை அபகரித்து தமது நிலத்தின் அளவை கூட்டிக்கொள்வதிலான போட்டியின் விளைவேயாகும். மூன்றாம் உலக நாட்டுத் தலைவியின் அரசாங்கம் தனது முதலாளித்துவம் அந்த சோஷலிசத்திட்டத்தில் எதை கூறியது சற்று நினைவு கூர்ந்து பாருங்கள். எமது பரம்பரைக்கு சொந்தமான காணிகளை மீண்டும் மீட்டெடுப்போம் என்று கூறியதல்லவா! (எமது பரம்பரை என்பது சிங்கள பரம்பரையையே குறிக்கும்) தேயிலைத் தோட்டங்களை 'தேசியமயமாக்கல்' என்ற முற்போக்கு போர்வையின் கீழ் அரசுடமை ஆக்கியது. அங்கு வாழ்ந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களை நிர்க்கதி அற்றவர்களாக மாற்றி அத்தோட்டத்தில் பலவற்றை சிங்கள விவசாயிகளுக்கு பகிர்ந்தளித்தது. சட்டரீதியாக செய்த அதே காரியத்தைத்தான

77 செப்டம்பரில் சட்ட விரோதமாக செய்துள்ளது: தமிழர்களுக்கு சொந்மான காணிகளை சிங்களவர்கள் அபகரிப்பதை சாத்தியமாக்கி உள்ளது. அதற்கான கதவைத் திறந்துள்ளது. இது ஒரு நிலப்பறி இயக்கம் நில உடமையில் சிங்கள ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக எடுத்த ஒரு முயற்சியாகும், தொடற்சியாக நடந்துவந்த முயற்சியின் ஒரு கட்டமாகும். தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து பல தோட்டங்களின் சகல நிர்வாக தொழில்களும் (மேற்பார்வையாளர், கங்காணி, கணக்கப்பிள்ளை) சிங்களவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டு வந்தன, தேயிலைத் தொழிற்சாலையிலுள்ள தொழில்களும் சிங்களவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டன. இதன் விளைவு என்ன ஆனது. தேயிலைத் தோட்டங்களின் உற்பத்தி வீழ்ச்சி அடைந்தது. ஏன் எனில் தொழில் வழங்கப்பட்டவர்களுக்கு தேயிலையுடன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்ட எந்த விஷயமுமே தெரியாது. தேயிலைக் கொழுந்தைக்கூட கண்டறியாதவர்கள். இவர்களால் என்ன செய்யமுடியும்? மனவெறுப்பும், விரக்தியும், நம்பிக்கையீனமும் கொண்ட தொழிலாளர்கள் உழைப்பில் ஊக்கம் செலுத்த மறுத்தார்கள். இதன் காரணத்தால் தேயிலை உற்பத்தி வீழ்ச்சி அடைந்தது. 77 ஆகஸ்ட் நிகழ்ச்சியின பின்பு இந்நிகழ்ச்சி இன்னும் கூர்மை அடைந்தது தோட்டத் தொழிலாளர்களும், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தவிர்ந்த மலையக மக்களில் ஏனைய பகுதியினரும் பயமுறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் எதுவித எதிர்ப்பும் காட்டமுடியாத நிலைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார்கள் அவ்விதம் எதிர்ப்பு காட்டுவார்களேயானல் சிங்களவர்களை எதிர்ப்பதாக அர்த்தப்படுத்தப்படும் அபாயம் நிலவுகிறது. தொழில் போட்டியில் ஜனநாயக முறைகளை மீறுவதின் மூலம் சிங்களவர்கள் தொழில்பெறுவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். மலையகத் தமிழர்கள் மேலும் கீழே தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இது தேர்தல் போட்டியின் விளைவா? இல்லையே இல்லை. இது சிங்கள ஆதிக்கத்துக்கான முயற்சியின் விளைவேயாகும்.

வடகிழக்கு மாகாணங்களைத் தவிர்ந்த இலங்கையின் பல விவசாயக் கிராமங்களில் தமிழர்கள் சிறு சிறு அளவில் நீண்ட காலமாகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள். இவர்கள் இப்பிரதேசங்களில் பல்வேறுபட்ட நிலைகளில் வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள். சிறிய, பெரிய நில உடமையாளர்களாக, வர்த்தகர்களாக, கூலி உழைப்பாளர்களாக, வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள். அநுராதபுரம் மாவட்டத்தையும், வெள்ளவாயா மொனறாகலை மாவட்டத்தையும், புத்தளப் பகுதியையும் இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்: இங்குள்ளவர்களும் அடித்துக் கலைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் தமது பிரதேசத்தில் சமூகமானமுறையில் வாழமுடியாத நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். சிங்களப்பிரதேசங்களை தூய சிங்கள பிரதேசமாக்குவதே இங்குள்ள நோக்கமாகும். இதன் மூலம் தமிழர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொருளாதாரம் தொழில் துறைகள் சிங்களவர்களின் கைகளுக்கு

மாறுகிறது. இதை சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான முயற்சி என்று கூறாமல் வேறு எவ்விதம் கூறுவது.

பாராளுமன்ற தேர்தல் போட்டி என்று கூறுவதின்மூலம் சிங்கள ஆதிக்கவாதத்தினையும், தமிழர்கள் முகங்கொடுக்கும் அடக்கு முறையினதும் பாரதூர தன்மையை இலகுவானதாக நாம் கணித்துவிடக்கூடாது. அடக்கப்பட்ட ஒரு இனத்தினதோ, அல்லது சாதியினதோ வாக்குகளை சம்பாதிப்பதற்காக பாராளுமன்றத்தின்மூலம் அரசாங்க ஆதிக்கத்தைக் கைப்பற்ற விரும்பும் அரசியல் கட்சிகள் பல்வேறு வழிகளில் முயற்சிப்பது உண்மைதான். இப்பிரிவினரின் வாக்குகளை பெற முடியாத அரசியல் கட்சி தனது போலி வேஷத்தைக் களைந்தெறிந்து இப்பிரிவினரை பலிவாங்குவதும் உண்மைதான், இதை யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் தெளிவாகக் காணமுடியும். ஆனல் இன அடக்கு முறைக்கும் சாதி அடக்கு முறைக்கும் காரணம் இத்தேர்தல் போட்டிகள் அல்ல.

சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின்மேல் பழிபோடல்

77ல் தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தொடுக்கப்பட்ட அடக்குமுறைக்கு சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சிதான் காரணம் என்றும், யூ. என். பி அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கத்தான் இது நடந்தது என்றும் யூ. என். பிக்காரர்களும், அவர்களுக்கு சேவை செய்பவர்களும் கூறித்திரிகிருர்கள். இவ்விதம் கூறுவது எமது நாட்டின் பிற்போக்கு சந்தர்ப்பவாத அரசியல் கட்சிகளுக்கு பழக்கமான தொழிலாக உள்ளது தனது அரசாங்கத்தின்போது நடந்த சகல மக்கள் எதிர்ப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் யூ என். பி. தான் காரணம். யூ. என். பீ. கட்சி தமது அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க முற்படுகிறது என்று ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் குற்றம் சாட்டியது. அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்த சந்தர்ப்பவாத இடது சாரி இயக்கங்களும் இவ்விதமே கூறின. இன்று யூ என். பி. யும் அவர்களின் ஆதரவாளர்களும் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் மேல் முழுப்பழியையும் போடுகிருர்கள்.

நடந்த சம்பவங்கள் என்ன பேசுகின்றன என்பதை கவனியுங்கள். அதுவே ஆணித்தரமான குரலாகும். சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும், இடதுசாரிக் கட்சிகளும் (கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், சமசமாசக் கட்சியும்) இத்தாக்குதலில் முக்கிய பங்கு வகுத்துள்ளதை எங்குமே காணக்கூடியதாய் உள்ளது. சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் முக்கிய நபர்கள் தமிழர்களை அடிப்பதில் நேரடியான தலைமையை எடுத்துச் செயல்பட்டுள்ளார்கள் தேர்தல்கால கூட்டங்களில் தாம் வென்ருலும், தோற்ருலும் தமிழர்களை தாக்குவோம என்று பேசியுள்ளார்கள். இடதுசாரி இயக்கங்களைச் சேர்ந்த (கம்யூனிஸ்ட், சமசமாஜி) முக்கிய நபர்கள் இரகசியமான பங்கை வகித்துள்ளார்கள். தமிழர்களின் வாக்குகள்

யூ. என். பிக்கு கிடைத்ததும் எதிர்க் கட்சி பதவிகூட தமக்கு கிடைக்காததும் இவர்களின் ஆத்திரத்தை தூண்டியுள்ளது உண்மைதான். அடக்கப்பட்ட இனத்தின்மேல் தாக்குதல் தொடுப்பதற்கு இதை நல்ல ஒரு சந்தர்ப்பமாக பாவித்துத் தாக்கியுள்ளார்கள். சிங்கள ஆதிக்கத்தை மேலும் முன்னெடுத்து செல்வதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தை தமக்கு சாதகமாக பாவித்துள்ளார்கள். தேர்தலில் தமக்குக் கிடைத்த தோல்வியை தமது இனத்தின் ஆதிக்கத்தை அதிகரிப்பதற்கான சந்தர்ப்பமாக பாவித்துள்ளார்கள். தமக்குத் தீமையான அம்சத்தை தமக்கு நல்ல அம்சமாக மாற்றியுள்ளார்கள்.

சிங்கள ஆதிக்கத்தை பாதுகாக்கவும், வளர்த்தெடுக்கவும், சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் ஒத்துழைத்த இடதுசாரி கட்சிகள் தாம் நல்லவர்கள்போல் நடிக்க முற்படுகிறார்கள். இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி என்ற புதிய போர்வையில் சிறுபான்மை இனங்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள் 77 ஆகஸ்டில் நடைபெற்றது எதுவித ஜனநாயகமும் அற்ற பாஷிஷ அடக்குமுறையாகும். இவ் அடக்குமுறையை எதிர்த்து அல்லது இதால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எந்த ஒரு அணியினரதும் பிரச்சனையை முன்வைத்து எதுவித இயக்கத்தையாவது நடத்தியுள்ளார்களா? சிங்கள ஆதிக்கவாத சேற்றினுள் அமிழ்ந்திருக்கும் இச்சந்தர்ப்பவாதிகள் ஜனநாயக வாதிகள் என்று கூட கருதப்பட முடியாதவர்களாகும். சிறுபான்மை இனங்களின் சத்துராதிகளாகும்.

மிகச் சில பகுதிகளில் யூ. என். பி. காரர்களின் சில பகுதியினர் இத்தாக்குதலுக்கு எதிரானவர்களாக இருந்துள்ளார்கள் என்பது உண்மையே கம்பளையையும், பொல்காவலையையும் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் இது சிறு வழமைக்கு மாறான நிகழ்ச்சியே. பொதுவாக யூ. என். பி. காரர்கள், சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்தே இருந்துள்ளார்கள். சில இடங்களில் யூ. என். பி. காரர்களே பிரதான பங்கு வகித்துள்ளார்கள். திருகோணமலை, வெள்ளவாயா, மொனறாகலை, அப்புத்தளை, தெல்தெனியா, மன்னார் போன்ற பகுதிகளை குறிப்பிடலாம். நடந்த சம்பவங்கள் பேசும் இந்த உண்மையை யூ. என். பி. ஆதரவாளர்களாலோ, தார்மீக அரசின் தலைவர்களாலோ மறைக்க முடியாது. முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைக்க முற்படும் முட்டாள்களை என்னதான் செய்வது.

இலங்கையின் தேசிய கட்சிகளுடனான ஒத்துழையாமை

இலங்கையின் தேசியக் கட்சிகளுடன் ஒத்துழையாமைதான் தமிழர்களின் இந்நிலைக்குக் காரணம் என்று சிலர் கூறுவதை நாம் கேட்கக் கூடியதாய் உள்ளது. இதை இரண்டு வழிகளில் ஆராயவேண்டியுள்ளது. முதலாவது தேசியக் கட்சிகள் என்று கருதப்படும் கட்சி எது?

அவ்விதமான கட்சி ஏதாவது உண்டா? இரண்டாவது இக்கட்சிகளை தேசியக் கட்சிகள் என்று கருதிக்கொள்வோமானால் தமிழர்கள் இதனுடன் ஒத்துழைக்கவில்லையா? ஒத்துழைத்ததின் விளைவுகள் என்ன?

இடதுசாரி கட்சிகளென்று தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் கம்யூனிஸ்ட், சமசமாஜிக் கட்சிகளுடன் 40ம், 50ம் ஆண்டுகளில் தமிழர்கள் ஒத்துழைக்கவில்லையா? அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு தமிழர்கள் பிரதானமான காரணமாக இருக்கவில்லையா? இதே கட்சிகள் பண்டாரநாயக்காவின் 'தேசியவாதத்துடன்' இணைந்து தமிழர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லையா? சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதில் பண்டாரநாயக்காக்களுடன் சேர்ந்து அவைகளும் உழைக்கவில்லையா? அதன் பிற்பாடும் தமிழர்கள் இக்கட்சிகளுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைப்பார்கள் என்று எவ்விதம் எதிர்பார்ப்பது? இக்கட்சிகள் தேசியக் கட்சிகள் தானா? இலங்கையின் சகல தேசிய இனங்களின் நலன்களையும் இக்கட்சிகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனவா? இல்லை. இவை தேசியக் கட்சிகளே அல்ல. ஒரு புறத்தில் இவை இலங்கையை குறிப்பிட்ட சில ஏகாதிபத்தியங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ் கொண்டுவர முயற்சிக்கின்றன. மற்றோர் புறத்தில் இலங்கையின் சிறுபான்மை இனங்களை காலனியல் அடக்கு முறைக்குக்கீழ் கொண்டுவருவதில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் சேர்ந்து பணி புரிகின்றன. இக்கட்சிகளை தேசியக் கட்சிகள் என்று கூறமுடியுமா?

தன்னை தேசியக் கட்சி என்று கூறிக்கொள்ளும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை எடுத்துக் கொள்வோம். தமிழர்கள் இக்கட்சிகளுடன் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று கூறமுடியாது. இக்கட்சிகளுடன் பாராளுமன்ற தமிழ் உறுப்பினர்களும், தமிழ் மந்திரிகளும் அதன் ஏழு வருட ஆட்சியில் இருந்துள்ளார்கள். இவர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் தமிழர்களுக்கு எதிராகப் பல சட்டங்களை இயற்றியது. தமிழர்களின் மேல் பல தாக்குதல்களைத் தொடுத்தது. மலையகத் தமிழர்களைத் தோட்டங்களை விட்டு அடித்துத் துரத்தியது. கிழக்கு மாகாணத்தில் பலவந்த சிங்கள குடியேற்றங்களை உருவாக்கியது. கிழக்கு மாகாணத்தில் புதிதான சிங்கள தேர்தல் தொகுதியை உருவாக்கியது: இவ்வளவும் நடைபெறும்போது இக்கட்சியுடன் ஒட்டி நின்ற தமிழ் தலைவர்கள் என்ன செய்தார்கள். இதற்கு எதிராக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? பேச்சளவிலாவது தமது எதிர்ப்பைக் காட்டினார்களா? தமிழர்கள் இக்கட்சியுடனும், ஐக்கிய முன்னணியுடனும் ஒத்துழைத்ததால் கண்ட பயன் என்ன? தமிழர்களுக்குத் தீமைதான் ஏற்பட்டது. ஒத்துழைத்தவர்களை முகமூடியாகப் பாவித்து ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் தனது சிங்கள ஆதிக்க கொள்கையை நிறைவேற்றுவது சுலபமாகியது. இக்கட்சியுடனும், ஐக்கிய முன்னணி அரசுடனும் ஒத்துழைத்த தமிழர்

சள் 77 ஆகஸ்ட் தாக்குதலின் பின்பு வாய்மூடி மௌனியாய் விட்டது. எதற்காக? அவர்கள் ஒத்துழைத்த அதே கட்சிதானே தமிழர்களை கேவலமாக தாக்கியுள்ளது. தொண்டமானுக்கு அடுத்தபடியான பெரும் தொழிற் சங்கமாய் இருந்த அஸிஸின் தொழிற் சங்கம் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ வழிகளில் ஒத்துழைத்தும் அச்சங்க அங்கத்தவர்களாய் இருந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது சிறு சலுகையாவது இதுவரை காட்டப்பட்டதா? அவர்கள் அஸிஸின் சங்க அங்கத்தவர்களாகக் கருதப்படவில்லை. தமிழர்களாகவே கருதப்பட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் ஒத்துழைப்பதில் என்ன பலன் உண்டு. இக்கட்சியைத் தேசியக் கட்சி என்று கூறமுடியுமா? சிங்கள ஆதிக்கத்திற்காக முயற்சிக்கும் இக்கட்சி தேசியக் கட்சியா? பல் தேச கம்பனிகளின் நலனுக்கு சேவை செய்யும் போக்குடைய, சிறுபான்மை இனங்களை காலனியல் அடக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கும் முயற்சியில் ஏகாதிபத்தியங்களுடன் ஒத்துழைக்கின்ற இக்கட்சி தேசியக் கட்சியே அல்ல. இவற்றுடன் சிறுபான்மை இனம் ஒத்துழைக்க முடியாது.

யூ. என். பி. யை எடுத்துக் கொள்வோம். வடக்கு மாகாணத்தையும், கிழக்கு மாகாணத்தின் சில பகுதிகளையும் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் யூ. என. பி. யுடனேயே நேரடியாக ஒத்துழைத்து வந்துள்ளார்கள். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள தமிழர் நலன் பேணும் கட்சிகளும், யூ. என் பி. யுடன் ஒத்துழைத்தே வருகின்றன. யூ என். பி யால் அமைக்கப்பட்ட 'தேசிய அரசாங்கத்தில் தமிழர் நலன் பேணும்' கட்சிகள் மந்திரி பதவியும் வகித்துள்ளன. மலையக மக்களின் தலைவனாக தன்னைக் கூறிக்கொள்ளும் தொண்டமான் யூ. என். பி. யின் நம்பிக்கைக்குரிய தூணாகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்துள்ளார். இவையெல்லாம் இப்படி இருந்தும் தமிழ் மக்கள் மேலான அடக்குமுறை தொடர்ந்தும் அதிகரித்த வண்ணமாகவே உள்ளது. சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதில் யூ. என். பி. யும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் கைகோர்த்து செயல்படுவதுடன் ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டியிடவும் செய்கின்றன. இக்கட்சியுடன் தமிழர்கள் இனியும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமா? சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த முயற்சிக்கும் இக்கட்சி தேசியக் கட்சிதானா? அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துடனும், அதன் தலைமையிலான சகல நிறுவனங்களுடனும் இணைந்து அதன் நலனை இலங்கையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற, சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு ஏகாதிபத்தியங்களுடன் இணைந்து செயல்படுகின்ற இககட்சி தேசியக் கட்சியே அல்ல. இதனுடன் தமிழ் மக்கள் இணைந்து செயல்பட முடியாது.

இக்கட்சிகள் எல்லாம் சிங்கள ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு முயற்சி எடுப்பதின் நோக்கம் என்ன? ஏகாதிபத்தியங்களின் நலனை

வெவ்வேறு வகைகளில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் இக்கட்சிகளால் இலங்கையின் பொருளாதார பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியாது. இலங்கை மக்களின் பிரச்சனைகளை இவர்களால் தீர்க்க முடியாது. ஏகாதிபத்திய சார்பு வர்க்கங்களின் தேவைகளையே இக்கட்சிகள் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றன. இதன் காரணத்தால் மக்களின் பிரச்சனைகள் வரவர வளர்ந்த வண்ணமாகவே உள்ளன. இப்பிரச்சனைகளின் கூடிய பகுதியை சிறுபான்மை இனங்களின் மேல் செலுத்தி அதன் மூலம் சிறுபான்மை இனங்களை காலனியல் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்க விரும்புகின்றன. இதற்காக சிங்கள மக்களுக்கு சில சலுகைகளை வழங்குகின்றன. தம்மை சிங்கள மக்களின் பாதுகாவலனாகக் காட்டிக்கொள்வதன் மூலம் சிங்கள மக்களுக்கும், தமக்கும் உள்ள முரண்பாட்டைக் குறைத்துக்கொள்வதுடன், சிறுபான்மை இனங்களுக்கு எதிராக சிங்கள மக்களைத் தூண்டிவிடவும் செய்கின்றன. இவ்விஷயத்தில் இக்கட்சிகள் வெற்றி பெற்றுள்ளன. இவ்வெற்றி தற்காலிகமானதே. சிங்கள மக்களுக்கும், இக்கட்சிகளுக்கும் இடையேயான முரண்பாடு கூர்மை அடையவே செய்யும். இவர்கள் சிங்கள மக்களுக்கு வழங்கும் சலுகைகள் சிங்கள மக்களின் பிரச்சனைகளை தீர்க்கப்போவதில்லை. இலங்கையின் முழு மக்களுக்கும் எதிரான இக்கட்சிகள் தேசியக் கட்சிகள் அல்ல. சிங்கள மக்கள் இக்கட்சிகளின் சுயரூபத்தைப் புரிந்து கொள்ளும்வரை பொறுத்திராமல் சிறுபான்மை இனங்கள் இக்கட்சிகளை நிராகரித்து அவற்றிற்கெதிரான போராட்டத்தின் மூலம் தமது நலனை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் கட்சியை அமைத்தேயாக வேண்டும். அவ்விதமான கட்சி இலங்கையின் முழு மக்களின் நலனை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் கட்சியாக நிச்சயம் அமையும்.

'சிங்கள ஆதிக்க எதிர்ப்பு' தமிழ் தேசிய கட்சிகள் பற்றி:

சிங்கள ஆதிக்கத்திற்காக போராடும் கட்சிகளைப்பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிட்டு சிங்கள ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதாகக் கூறும் கட்சிகளைப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது இக்கட்சிகள் எதுவித தவறும் அற்றவை என்று நாம் கருதுவதாக அர்த்தப்படுத்தப்படக்கூடும். ஆகவே இக்கட்சிகளையிட்டும் எமது கருத்தை குறிப்பிட்டேயாகவேண்டும்.

தமிழரசு, தமிழ்க் காங்கிரஸ் என்ற இரு கட்சிகளாக இவை ஆரம்பத்தில் இருந்தாலும் இன்று இவை ஒரே கட்சியாசி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்ற பெயருடன் வெளிவந்துள்ளது. இக்கூட்டணி சிங்கள ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக போராடுவதாகத் தன்னைக் கூறிக்கொள்கிறது. அடக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ள தமிழர்களில் கணிசமான வீதாசாரத்தினர் இக்கட்சியை சூழ ஐக்கியப்பட்டுள்ளார்கள். சிங்கள ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடும் ஒரு இயக்கமாக தமிழ் வெகுஜனங்கள்

இதை கருதுகிறார்கள். ஆனால் இக்கட்சியின் தலைமை கோழைத்தனமும், போராட்டத்தில் காட்டிக்கொடுப்புத் தன்மையும் ஊசலாட்டப் போக்கும் உடையதாகும் உருப்படியான போராட்ட நடவடிக்கைகளோ அதற்கான வேலைத்திட்டங்களோ இல்லாததாகவும், யூ.என்.பி. யிடம் மண்டியிட்டு சரண் அடையும் போக்கை உடையதாகவும் உள்ளது.

எந்த ஒரு கட்சியும் குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கத்தையே பிரதானமாக பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது. அவ்வர்க்க நலனுக்கு உள்ளிருந்த வண்ணமே தான் சார்ந்த இனத்தின் நலனை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது. தமது வர்க்கத்தின் நலனுக்கு மேலாக தாம் சார்ந்த இனத்தின் நலனை யாருமே என்றைக்கும் முன்வைக்க மாட்டார்கள். சிங்கள ஆதிக்கத்தைப்பற்றியும், சிங்கள ஐக்கியத்தைப்பற்றியும் பேசும் இந்நான்கு கட்சிகளும் ஒருவருடன் ஒருவர் கைகோர்த்து 71-ம் ஆண்டு சிங்கள இளைஞர்களை நாய்களை சுட்டுத்தள்ளுமாப்போல் சுட்டுக்கொன்றார்கள். அவ்விளைஞர்கள் பன்றி சுடுவதற்காக துவக்குகளையும், குண்டுகளையும் ஏந்தலில்லை. இந்நான்கு கட்சிகள் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வர்க்கங்களையும், அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொலிஸ் இராணுவத்தினரையும் அழித்து ஒழிக்கும் நோக்கத்திற்காகவே அவர்கள் ஆயுதம் ஏந்தினார்கள். தமது வர்க்க நலனுக்கு உள்ளடங்கி தமது இனத்தின் நலனை அணுகியதே இவர்களின் இந்நடவடிக்கைகளுக்கான காரணமாகும்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தலைமையும் தான் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வர்க்க நலனுக்கு உள்ளடங்கியே தான் சார்ந்த இனத்தின் நலனை நோக்குகின்றது. தமிழர்கள் மத்தியில் உள்ள உயர் வர்க்கங்களையே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி அரசியல் ரீதியில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது. இதன் காரணத்தாலேயே தான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வர்க்க நலனுக்கு ஒத்துப் போகக்கூடிய கட்சிகளிடம் சரண் அடைந்து தாம் சார்ந்த இனத்தின் நலனை காலத்துக்குக் காலம் காட்டிக்கொடுத்து வருகின்றது. யூ. என். பி. யே இவர்களின் வர்க்க நலனுடன் கூடுதலாக ஒத்துப்போகக்கூடிய கட்சியாகும். ஆகவே அதனுடனேயே அடிக்கடி கூடிய சமரசம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமான சமரசங்களையும் விட்டுக்கொடுப்புக்களையும் தமது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளபடியால் தமிழ் மக்களின் போராட்டம் புரட்சிகரமான வழிகளில் முன்னேறுவதை தடுத்து வருகிறார்கள்; வெறும் சப்பாணிப் போராட்டங்களாகவும் கடை அடைப்புகளாகவும், மேடைப் பேச்சுகளாகவும் அவற்றை வைத்திருக்கவே முயற்சித்து வருகிறார்கள். பலாத்கார வழிகளை பின்பற்றுபவர்களை தமக்கு சாதகமாக பாவிக்க முடிந்தளவு பாவிக்கவும் தாம் சரண் அடையும் காலங்களில் அவர்களை அரசியல் ரீதியில் காட்டிக் கொடுக்கவும் செய்கிறார்கள்.

இவர்கள் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்திற்கு செய்யும் பாதிப்புகள் இவைமாத்திரம் அல்ல. இன்னும் பல உள. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம்.

மலையக மக்களின் தலைவராகவும், கூட்டணி தலைவர்களில் ஒருவராகவும் அறிமுகப்படுத்தப்படும் தொண்டமான் மலையக மக்களின் போராட்ட உணர்வுகளை மழங்கடிப்பதில் தலைமைப் பங்கை ஆற்றியுள்ளார். தாம் இந்தியர்களே, தமக்கு இந்த நாட்டில் எதுவித உரிமையும் இல்லை என்ற கருத்தை மிக நீண்ட காலமாகவே மலையக மக்கள் மத்தியில் வளர்த்து வந்துள்ளார் இதன் மூலம் சிங்கள பெருந் தேசிய வாதிகளுக்கு பெருஞ் சேவை செய்துள்ளார். இவரின் இக்கைங்கரியத்தாலேயே மலையக மக்கள் இன்று சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தின் தாக்குதலுக்கு முகங்கொடுக்கும் மனத் தைரியமற்றவர்களாக மாறி இந்தியா செல்வது என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளார்கள்.

கூட்டணியின் வட, கீழ் மாகாணத் தலைவர்கள் மலையக மக்களை என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? தோட்டக்காட்டான், வடக்கத்தையான் என்ற முத்திரைகளை அவர்கள் மேல் குத்தினார்கள். இத்தலைவர்கள் மலையக மக்களை சமமாக கருதி நடப்பதற்கான எந்த இயக்கத்தையோ பிரச்சாரத்தையோ என்றைக்காவது நடாத்தினார்களா? அதேபோல்தான் வடக்கு மாகாணத்தினுள் ஒரு பகுதி மக்களை அவர்கள் சாதியால் குறைந்தவர்கள் என்று ஒதுக்கி, அவர்களை அடக்கி வருவதில் சிறந்த பங்கை வகித்துள்ளார்கள். இன்றும் வசித்து வருகிறார்கள், தமிழ் மக்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு பதிலாக எதை செய்து வருகிறார்கள் தெரியுமா? தமிழ் மக்களை பிளவுபடுத்தி வருகிறார்கள். ''தொண்டமானை தலைவராக இணைத்துக் கொண்டதும், ராஜலிங்கத்தை உடுப்பிட்டித் தொகுதி பிரதிநிதியாக்கியதும், நாம் தமிழ் மக்களை ஐக்கியப்படுத்த முயற்சிக்கின்றோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டவில்லையா?'' என்று இவர்கள் கேட்கலாம். கூட்டணியின் கொள்கைத் திட்டத்தை ஏற்காத தொண்டமானை, தலைவராக தேர்ந்தெடுத்திருப்பது மலையக தமிழ் மக்களுக்கு கொடுக்கும் மதிப்பினால் அல்ல, யூ. என். பி. யுடனான உறவை பாதுகாக்கும் நோக்கத்திற்காகவேயாகும். ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் என்ன நோக்கத்திற்காக குமாரசூரியரை மந்திரியாக வைத்திருந்ததோ, யூ. என். பி. அரசாங்கம் என்ன நோக்கத்திற்காக தேவநாயகத்தை மந்திரியாக வைத்திருக்கின்றதோ அதே நோக்கத்திற்காகவே இவர்கள் ராஜலிங்கத்தை எம். பி. யாக்கி உள்ளார்கள்.

தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களை கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு உள்ளாக்க எள்ளளவும் விரும்பாத இவர்கள், இப்பிரதேச நிலப்பிரபுத்துவ தன்மையை பாதுகாக்க விரும்பும் இவர்கள் தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களின் தேசிய வளர்ச்சியை இட்டு எதுவித அக்கறை இல்

ாதவர்களாகவும், தம்மைப்போன்ற வர்க்க குணம்சம் உள்ள யூ. என். பி. யிடம் தமிழ் மக்களை காலத்துக்குக் காலம் காட்டிக் கொடுப்பவர்களாகவும் உள்ளார்கள். 77 ஆகஸ்டில் பிரதேச உரிமை பறிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனையில் என்ன செய்தார்கள்? பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் 'அகதிகள் புனர்வாழ்விற்காக' சேர்த்த நிதிக்கு என்ன நடந்தது? அது எவ்விதம் மக்களின் தேவைக்காக பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை வெளிக்கொணர்ந்தார்களா? தமிழ் மக்களின் தலைவர்கள் என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் இவர்கள் இதை பகிரங்கமாக தட்டிக் கேட்காதது ஏன்? இத்தலைவர்கள் நிதிசேர்த்த இந்த ஸ்தாபனங்களிடம் கைலஞ்சம் பெற்று விட்டார்களா? 'அகதிகளுக்கு' நிலம் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான பகிரங்க இயக்கங்களை இவர்கள் நடாத்தாமல் மௌனம் சாதிப்பது எதற்காக. அவர்களுக்கு வழிகாட்டாமல் விடுவது ஏன்? யூ. என். பி. யிடம் சரண் அடைந்ததுதான் இதற்கான காரணமா?

இக்கட்சி தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய கட்சியல்ல. இது சிங்கள ஆதிக்கவாதத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு போராடும் ஸ்தாபனமாக இல்லாவிட்டாலும் அதனுடன் சமரசம் செய்துகொள்ளும் போக்குடைய ஸ்தாபனமாகும். ஆனால் சிற்சில சமயங்களில் சிங்கள ஆதிக்கவாதத்தின் கொடுமை தாங்கமாட்டாமல் இவர்கள் அதனுடன் பெலவீனமான போராட்டங்களை நடாத்துகிறார்கள். ஆகவே இக்கட்சியை ஒரேயடியாக நிராகரிக்க முடியாது. ஆனால் இக்கட்சியில் தங்கி நில்லாமல் இக்கட்சியின் தொடர்பில்லாமல தமிழ் மக்களின் போராட்டத்துக்கான ஸ்தாபனங்களை அமைக்கவேண்டும். அதேவேளையில் உள்ளும் போராட வேண்டும். இக்கட்சியின் ஊடாக சில போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல இக்கட்சியின் தலைமையை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.

பிரிவினைவாதமும் இன அடக்குமுறையும்

இடதுசாரிகள் என்றும், தேசிய ஐக்கியத்தை விரும்புகிறவர்கள் என்றும் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் ஒரு சாரார் இவ் இன அடக்குமுறைக்கான தவறு தமிழர்களின் பக்கத்தில்தான் உள்ளது என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள். தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையை முன்வைத்ததுதான் இதற்கான காரணமாம். இக்கோரிக்கை முன்வைக்கப்படவில்லையானால் தமிழ் மக்கள் அடக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்களாம். சிங்கள பெருந்தேசியவாதத்திற்கு மிக அருமையாக பந்தம் பிடிக்கிறார்கள்.

தமிழ் ஈழக் கோரிக்கை ஜனரஞ்சகப் படுத்தப்பட்டது 70-ம் ஆண்டுகளிலே ஆகும். ஆனால் சிங்கள ஆதிக்கம் 40-ம் ஆண்டுகளில் இருந்தே செயல்பட ஆரம்பித்து விட்டது. கிழக்கு மாகாணம் சிங்களமயப்படுத்தப்படுவது டி. எஸ். சேனநாயக்காவால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு

இன்றுவரை தொடர்கிறது. மலையக மக்கள் மேலான இன அடக்குமுறை 30-ம் ஆண்டுகளிலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது. தமிழ் மொழியை இரண்டாந்தர மொழியாக்குவதற்கான சட்டமும், தமிழர்கள் கள்ளத் தோணிகள், அவர்கள் இலங்கையை விட்டு துரத்தப்பட வேண்டும் என்ற இயக்கமும் 50-ம் ஆண்டுகளிலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. இவை யாவற்றினதும் ஒரு உயர்ந்த வடிவமே 70-ம் ஆண்டுகளின் நிகழ்ச்சிகளாகும். சிங்கள பெருந்தேசியவாதம் தன்னை மேலும் சக்திபடுத்திக்கொண்டதே தவிர, புதிதாக தோன்றவில்லை. தமிழ் ஈழக் கோரிக்கைதான் தமிழ் மக்கள் மேலான அடக்குமுறைக்கு காரணம் என்று கூறுபவர்கள் இந்த உண்மைகளை எதற்காக மறைக்க வேண்டும். 77 ற்கு முன்னம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு இவர்கள் என்ன காரணத்தை கூறப்போகிறார்கள்? முஸ்லீம் மக்கள் மேலான அடக்குமுறைக்கு முஸ்லீம் மக்கள்மேல் என்னவிதமான தவறுகளை இவர்கள் சுமத்தப் போகிறார்கள்? எந்த சூழ்நிலையிலும் சிறுபான்மை இனங்களின்மேல் முழுப் பழியையும் போட்டு சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தைப் பாதுகாப்பதே இவர்களின் நோக்கமாகும்.

'தமிழ் ஈழக் கோரிக்கை' எதுவித தாக்கத்தையும் உண்டுபண்ணவில்லை என்று நாம் கூறவில்லை. 'தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையும்' 'தமிழ் ஈழத்தின் எல்லைகளும்' 'தமிழ் ஈழத்தை வென்றெடுப்பதற்காக முன்வைக்கப்பட்ட மார்க்கங்களும்' உரிமைக்காக எழுப்பப்பட்ட குரல்களாக இல்லாமல், ஆக்கிரமிப்பின் குரல்களாக இருந்தது. சிங்கள மக்கள்மேல் தொடுக்கப்பட்ட போர்ப் பிரகடனமாக அமைந்தது. தமிழ் மக்களின் தலைவர்களின் குறுகிய ஆசைகளின் விளைவே இதுவாகும். இவ்விதமான போர் பிரகடனம் சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகளுக்கு சாதகமாகவே அமைந்தது. சிங்கள பெருந் தேசியவாத போதையூட்டப்பட்ட சிங்கள மக்களை தூண்டி விடுவதற்கு இவை சாதகமாக அமைந்தது. தமிழ் தலைவர்களின் தவறுகளை சிங்கள பெருந்தேசியவாதிகள் தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். தமிழ் மக்களின் உண்மையான நிலையை சிங்கள மக்களுக்கு மறைத்து, தமிழ் தலைவர்களின் தவறுகளையும், தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள தவறான போக்குகளையும் தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தவே செய்வார்கள். அவர்கள் மாத்திரமல்ல எந்த ஒரு அடக்குமுறையாளனும் இதை செய்வது சகஜம். இதற்காக அத்தவறுகள்தான் அடக்குமுறைக்கான காரணம் என்று கூறமுடியாது. அதே வேளையில் அத்தவறுகள் எதிரிக்கு சாதகமாக உள்ளபடியால் நாம் அதை மன்னிக்க கூடாது. அதற்கெதிராகவும் போராட வேண்டும்.

77 ஆகஸ்ட் நிகழ்ச்சிக்கு பின்பு மலையக தமிழ் மக்களில் ஏகப் பெரும்பான்மையோர் இந்தியா செல்வது என்ற முடிவுக்கே வந்துள்ளார்கள். இது நடைமுறைச் சாத்தியமா இல்லையா என்பது வேறு பிரச்சனை. இலங்கையில் தேசிய சமத்துவத்துடன் வாழ்வதற்கான

மார்க்கம் எதுவுமே இல்லை என்று கருதுவதனாலேயே அவர்கள் இம்முடிவுக்கு வந்துள்ளார்கள். இது தவறான முடிவே. ஆனால் அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் நிச்சயமாக தமது தவறை திருத்திக் கொள்வார்கள். இலங்கையில் தேசிய சமத்துவத்துடன் வாழ்வதற்கான ஒரு மார்க்கத்தை நிச்சயம் அவர்கள் தேடிக் கொள்வார்கள். அவர்களின் இத்தற்காலிக தவறான முடிவை சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகள் தமக்குசாதகமாக பாவிக்கவே செய்வார்கள. 'இவர்களுக்கு எமது நாட்டில் எதுவித பற்றும் இல்லை என்பது உண்மை என்பதை பார்த்தீர்களா?' 'இவர்கள் கள்ளத்தோணிகள் என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறதல்லவா' என்று சிங்கள மக்களை நோக்கி கேட்பார்கள். சிங்கள மக்களை தமிழர்களுக்கு எதிராக தூண்டி விடுவதற்கு இத்தவறை தமக்கு சாதகமாக பாவிப்பார்கள். இதற்காக மலையக மக்கள் இந்தியாவிற்கு போவதுதான் அவர்கள் மேலான அடக்குமுறைக்கான காரணம் என்று கூறிவிட முடியுமா? அவ்விதம் கூறுபவர்கள் சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தின் சேவையாளர்கள் அல்லது அதற்கு பயந்தவர்களேயாகும்.

தமிழ் மக்கள் தனி அரசாக பிரிந்துபோகும் உரிமையை வழங்குமாறு கோருவது முற்றிலும் சரியானதே. சுய நிர்ணய உரிமை என்பது இதுதான். அவ் உரிமையை பயன்படுத்தி அவர்கள தனி அரசாக பிரிந்துபோக விரும்பினால் அதை யாராலும் பலாத்காரமாக தடுக்க முடியாது. பிரிவினைக்கான இயக்கத்தை நடாத்தவோ அல்லது தேசிய ஐக்கியத்திற்கான இயக்கத்தை நடாத்தவோ அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு, ஆனால் இவ்விதமான இயக்கம் தோற்றத்தில் எப்படி இருக்கிறது என்பதை விடுத்து சாராம்சத்தில் எப்படி இருக்கிறது என்பதையே அவதானிக்க வேண்டும்: இன்று தமிழ் தலைவர்களால் தலைமை தாங்கப்படும் பிரிவினை இயக்கம் பிற்போக்கானதே, அது மறைமுகமாக சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகளுக்கு சேவை செய்வதேயாகும். சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடனும், யூ. என். பி, யுடனும் இணைந்துள்ளவர்களாலும், சில இடதுசாரி கட்சிகளாலும் நடாத்தப்படும் தேசிய ஐக்கியத்திற்கான இயக்கமும் பிற்போக்கானதே. இவர்கள் சிறுபான்மை இனங்களை இரண்டாந்தர பிரஜைகளாக, இன அடக்குமுறையை ஏற்றுக்கொண்டு நடக்கும்படி கூறுகிறார்கள். ஜே. ஆரின் தேசிய ஐக்கியத்திற்கும் இவர்கள் கூறும் தேசிய ஐக்கியத்திற்கும் எதுவித வேறுபாடும் இல்லை.

கூட்டணியினரின் பிரிவினை இயக்கமும், குமாரசூரியர், தேவநாயகம் போன்றோரின் தேசிய ஐக்கியமும் சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகளுக்கு சேவை செய்திருக்கின்றது என்பது உண்மையே. ஆனால் இவை தான் இன அடக்கு முறைக்கான காரணங்கள் அல்ல. சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகளின் சிங்கள ஆதிக்கவாதமே இவற்றிற்கான காரணமாகும்.

சிறுபான்மை இனங்கள் மேல் திணிக்கப்படும் அடக்கு முறையை நாம் எவ்விதம் அர்த்தப்படுத்துவது? இச் சிங்கள ஆதிக்கத்தை நாம் எவ்விதம் அழைப்பது?

சிங்கள ஏகாதிபத்தியம் என்று சிலர் அழைக்கிறார்கள்: இது
சரியா? இல்லவே இல்லை. ஏன் எனில் சிங்கள முதலாளிகள் ஏகாதி
பத்திய முதலாளிகள் அல்ல. அவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தால் அடக்
கப்படுகிறார்கள் அல்லது அதனுடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள், சிங்கள
தேசிய இனம் இன்னமும் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை அடையவில்லை.
அவர்கள் அரை - நிலபிரபுத்துவ கட்டுப்பாட்டிலேயே உள்ளார்கள்.
தமது தேசிய விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்கு சிங்கள தேசிய இனம்
இன்னமும் கடுமையான போராட்டங்களை நடாத்த வேண்டியுள்ளது.
இலங்கையின் சிறுபான்மை இனங்களைப்போல் அதுவும் இன்னும் விடு
தலை அடையவில்லை. ஆகவே சிங்கள ஏகாதிபத்தியம் என்று அழைப்
பது தவறானது.

அப்படியானால் எவ்விதம் அழைப்பது? சிங்கள பெருந் தேசிய
வாதம் என்பதே சரியான வார்த்தை பிரயோகமாகும். இலங்கை
சக்தி பெற்ற ஸ்தாபனங்களின் ஊடாக (அரசு யந்திரம், பௌத்த
மதபீடம், முதலாளித்துவ அரசியல் கட்சிகள்) இலங்கையின் சிறுபான்
மை இனங்கள் அடக்கப்படுமானால், இலங்கையின் பொருளாதார
பிரச்சனையின் பெரும் பகுதியை தேசிய சிறுபான்மை இனங்களின் தலை
களில் போடுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமானால் அவ் இனங்களை கால
னியல் அடக்கு முறைக்கு உள்ளாக்குவதற்கு முயற்சிக்கப்படுமானால்,
அவ் இனத்தின் மொழி, பிரதேச, கலாச்சார உரிமைகள் மறுக்கப்படு
மானால், இவ்விதம் செய்வதன் மூலம் ஆதிக்கம் பெற நினைக்கும் சிங்கள
பிற்போக்குவாதிகளின் போக்கு சிங்கள பெருந் தேசியவாதம் எனப்
படும். எமது நாட்டின் அதிகாரம் பெற்ற சகல ஸ்தாபனங்களும்
சிங்கள பெருந் தேசியவாத தன்மை பெற்றதாகவே உள்ளன, சிங்கள
ஆதிக்கத்தை மேலும் வளர்ப்பதற்கே முயற்சிக்கின்றன. சிங்கள
பெருந் தேசியவாதத்தின் பிடியில் இருந்து தமிழ் மக்களின் எந்த உரி
மையும் தப்பமுடியாத நிலை வளர்ந்து வருகிறது.

சிங்கள பிற்போக்குவாதிகளை சிங்கள தேசியவாதிகளாக மாற்று
வதன் மூலமும், சிங்கள ஆதிக்க வாதத்தை தூண்டுவதன் மூலமும்,
சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகளுக்கு அடிபணியும் தோற்றத்தில் வீரர்
கள்போல் காட்சியளிக்கும் தமிழ் தேசியவாதிகளை (அமிர்போன்றவர்
களை) வளர்த்து விடுவதன் மூலமும், இலங்கையின் சகல தேசிய இனங்
களினதும் விடுதலை இயக்கங்களை தடுக்கவும், அவைகளை அடக்கவும்
அந்நிய ஏகாதிபத்தியங்கள் முயற்சிக்கின்றன.

— —

சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தின் இயக்குனர்கள் இவ் அந்நிய ஏகாதிபத்தியங்களேயாகும். ஆகவே சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டம் இவ் அந்நிய ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிரான போராட்டமேயாகும், சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தை எதிர்த்து தமிழ் மக்கள் வெற்றி கொள்ளவில்லையானல் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது என்பதுவும, தேசிய விடுதலை என்பதுவும் நடைமுறை சாத்தியமற்றது. சோஷலிஷம் என்பது வெறும் பகற்கனவாகவே முடியும். அதேபோல் சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தின் மாயவலைகளில இருந்து அது போடும் எலும்புத் துண்டுகளில் இருந்து சிங்கள மக்கள் தங்களை விடுவித்து கொள்ளவில்லையானல் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது என்பது அவர்களால் சாத்தியமில்லாததாகிவிடும். சோஷலிஷம் என்பது வெறும் பகற்கனவாகி விடும்.

முடிவுரை

சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தால் தம்மேல் திணிக்கப்படும் அடக்கு முறையை எதிர்த்து போராடுவது என்பது சிறுபான்மை இனங்களின் தவிர்க்க முடியாத கடமையாகியுள்ளது. இது இலகுவான காரியமோ அல்லது குறுகிய கால எல்லைக்குள் நடாத்தப்படக் கூடிய காரியமோ அல்ல. இது சிறுபான்மை இனங்களின் ஜீவமரணப் போராட்டம், இப்போராட்டத்தின்மூலமே அவர்கள் சோஷலிஷத்தை நோக்கி செல்லமுடியும். சிங்கள மக்கள் தமது நிலையை சரியாக புரிந்து கொள்ளும்வரை தமிழ் மக்கள் தனித்து நின்றே இப்போராட்டத்தை நடாத்த வேண்டியுள்ளது. இது அவர்களுககு மேலும் பல கஷ்டங்களை கொடுத்தாலும் இதற்கான குறுக்கு வழி எதுவுமே அவர்களுக்கு இல்லை

இப்போராட்டம் பல்வேறு வழிகளில் பல்வேறு தன்மை கொண்டதாய் அமையலாம். ஆனல் இதன் அடிப்படை என்னவாய் இருக்க வேண்டும்? பாராளுமன்ற போராட்டங்களா? ஐயகோ அதன் கையாலாகத்தனத்தையும், கோழைகளின் தங்குமிடமாக அது மாறியுள்ளதையும் அறிந்தும் அவ்வழியை பின்பற்றுவதா? அப்படியானல் சய்ராணிப் போராட்டங்களும், சத்தியாக்கிரகங்களும், கதவடைப்புகளும் இதன் அடிப்படையாக அமையுமா? இல்லை. சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகளுடன் கள்ளக் கூட்டு சேர்ந்து அவர்களுக்கு அடிபணிந்து போகும் தலைவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டு, அரசியல் வளர்ச்சி போதியளவு இன்றி இருந்த தமிழ் மக்களால் பின்பற்றப்பட்ட இவ்வழியின் விளைவை அறிந்துமா இந்த சந்தேகம்? அப்படியானல் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை போராட்ட மார்க்கம் எது?

பலஸ்தீனியர்களின் அடிப்படை மார்க்கம் எதுவோ! கிழக்கு ரிமோர் மக்களின் அடிப்படை மார்க்கம் எதுவோ! அதுதான் தமிழ்

மக்களின் மார்க்கமுமாகும்! ஆயுதப் போராட்டமே அவர்களின் அடிப்படை மார்க்கமாகும்: அவர்கள் செய்கிருர்கள் என்பதற்காக நாம் அதை செய்யவேண்டியதில்லை. முப்பது வருடகால தோல்வியின் அனுபவங்கள் எமக்கு அதைத்தான் கற்றுத் தந்துள்ளது. ஆகவேதான் அவர்களின் மார்க்கத்தை நாமும் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது.

சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்துடன் போராடும் சக்திகள், அதனுடன் சமருக்காக தம்மை தயார்படுத்தி வரும் சக்திகள் இன்று தமக்குள் முரண்பாடு உள்ளவர்களாய், ஐக்கியம் அற்றவர்களாய், சிதறுண்டு உள்ளார்கள். இது சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்திற்குத்தான் சேவை செய்கிறதே தவிர வேறொன்றுக்காகவும் சேவை செய்யவில்லை. நாம் இதை தொடர்ந்தும் அனுமதிப்பதா? அல்லது இக்குறைபாட்டிற்கு எதிராக போராடுவதா? சிறுபான்மை இனங்களின் விடுதலையை விரும்புபவன் பின்னதையே ஆதரிப்பான் யார் யாருடன் ஐக்கியப்படுவது? யார் யாரை தனிமைப்படுத்துவது?

பிரிவினை கோருபவர்சள் ஓரணியிலும், தேசிய ஐக்கியத்தை கோருபவர்கள் வேறு ஓரணியிலும் இணைந்து கொள்வதுதான் ஒரே வழி என்ற கருத்தே இன்று நிலவுகிறது. இது தவறு. பிரிவினையா, தேசிய ஐக்கியமா என்பது ஒரு தேசிய இனத்தின் எதிர்காலம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது பற்றிய பிரச்சனையாகும். தேசிய சமத்துவமே சகலரின் நோக்கமாகும். தனி அரசின் கீழ்தான் இதை சாத்தியப்படுத்தலாம் என்று சிலரும், ஒற்றை அரசின் கீழ் இதை சாத்தியப்படுத்தலாம் என்று சிலரும் கருதக்கூடும். இருவிதமான தீர்வுமே உடனடியாக சாத்தியப்பட போவதில்லை அதற்கு கடுமையான போராட்டம் அவசியமாய் உள்ளது. சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தை நேர்மையாக எதிர்க்கும் சக்திகள் தமக்குள் ஐக்கியப்பட்டு போராட வேண்டும். சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தை எதிர்ப்பவர்கள் சகலரும் ஓரணியில் சேர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இதுதான் இன்று சிறுபான்மை இனங்களுக்கு தேவையான ஐக்கியமாகும். பிரிவினை கோரிக்கையின் கீழ் சிங்கள பெருந் தேசியவாதிகளுக்கு அடிபணிபவர்களும் உள்ளார்கள். தமது அடிபணிதலை மூடிமறைப்பதற்காகவே இவர்கள் பிரிவினையை முன்வைக்கிருர்கள். அதேபோல் தேசிய ஐக்கியம் என்ற கோரிக்கையின் கீழ் சிறுபான்மை இனங்களின் மேலான அடக்குமுறையை ஆதரிப்பவர்களும் உள்ளார்கள். இவர்கள் தாம் வர்க்கரீதியாக சிந்திப்பவர்கள் என்றும், தேசிய பற்றுள்ளவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டாலும் உண்மையிலேயே இவர்கள் சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்திற்கு மறைமுகமாக சேவை செய்வதன் மூலம் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கும் தேசம் முழுமைக்கும் துரோகம் விளைவிக்கிருர்கள.

ஆகவே ஒருவன் தேசிய ஐக்கியத்தை கோருகிருனு? பிரிவினையை கோருகிருனு? என்பதை ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் அவனை

இனங்காண்பதை விடுத்து, ஒருவன் சிங்கள பெருந் தேசியவாதத்தை எதிர்க்கிறானா? அல்லது அதற்கு அடிபணிகிறானா? என்பதை ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் அவனை இனங்கண்டு கொள்ளவேண்டும். எதிர்ப்பவர்கள் சகலரும் ஓரணியில் திரளவேண்டும். தமக்குள் ஐக்கியப்பட வேண்டும். இதுதான் எமக்கு முன்னால் உள்ள ஒரே வழி. இவ்வழியை பின்பற்றி விடுதலை இயக்கத்தை பலமான முறையில் கட்டி வளர்க்க அவசியமான சகல முயற்சிகளையும் எடுப்பதில் தமிழ் மக்கள் யாருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுவார்கள். உலக புரட்சிகர வரலாற்றுக்கு அவர்கள் தமது பங்கைச் செலுத்தி அதை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் முன்னேறுவது நிச்சயம் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடை பெறுகிறோம்.

நாவலன் பதிப்பகம், நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.